PROMIN

ПРОМІНЬ

СІЧЕНЬ
Ч. 1
1979

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XX СІЧЕНЬ 1979 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1979 VOL. XX

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$8.00
Передплата до інших країн	8.00
Поодиноке число	.80

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$8.00
Subscription in other countries	8.00
Single copy	.80

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

— Бог Предвічний народився	1
Р. Завадович — Йде коляда до нас у гості	1
Відбувся Третій Світовий Конгрес	2
В. О'Конор-Вілінська — Свят-Вечір	3
Вайлдер Пенфілд про родину і науку другої мови	5
Г. Михальчук — Спільними силами	6
А. Курдидик — Тиха дівчина з великими очима	7
О. Дальній — Прийшов днесь	8
Г. М. — Здобутки українки в науці	9
Н. К. — Нове видання, що вартує уваги	9
Музейні вісті	10
Г. Зузак — Пров. з'їзд в Саскачевані	11
H. Melnyk — To mark the International Year of the Child 1979	15
N. Aponiuk — Reflections on the Past and Thouths about the Future	16
Cafik Announces	18
Відділ для дітей	19
С. Кульба — Довкола дому	20
Річні звіти	21
Квіти незабутнім	23
Святочні привітання	24

НА ОБКЛАДИНЦІ: Лев — Бог Предвічний народився

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки	2.50
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75

Союз Українок Канади — Едмонтон, Альберта

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

№25 11024 — 82 Ave.,

Edmonton, Alberta T6G 0T2

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

всім нашим покупцям, українському громадянству та всьому нашому народові

бажає

MONTREAL FUR CO.

FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED CLEANED and STORED

S. Kushnir, Prop. 502 Selkirk Ave.

Phone 589-4445 Winnipeg, Man.

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

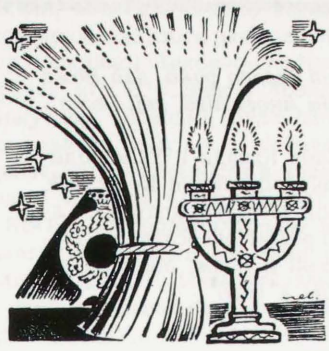

Бог Предвічний народився...

„Різдво Христове і ніч як казка, а в серці щедра любов і ласка" — наголошує поет надхнений красою і змістом містерії Різдвяної ночі.

Ось добігає дві тисячі літ, як над полями Віфлеєму зупинилась звізда, сповіщаючи світові, що народилась Дитина, яка принесе народам визволення. Ця Дитина дасть людству найбільший дар — любов, милосердя і ласку. Без того світ був холодний, понурий, жорстокий.

Народився тієї ночі Месія, якого заповідали пророки й до якого зустрічі готувались народи. Тоді ж прибули до Віфлеєму з далеких чужих країн три королівських вельможі, щоб поклонитись Йому, щоб обдарувати Його на знак любови найкращими дорогоцінностями — миром, пахущим кадилом і золотом.

Удостоїлися великої небувалої чести звичайні пастухи, що стерегли стада на полях недалеко Вертепу, де народився Христос, яким було дозволено прийти і привітати маленького Месію та що Він прийняв їх нарівні з царськими вельможами, бо Його велика любов до людей була рівна для всіх.

Але ось добігає одна тисяча літ, як український народ на Русі-Україні відкрив Бога живого і прийнявши християнство заслухався в містерію різдвяної ночі. Тут він уперше проспівав „Бог Предвічний народився". Враз з християнством пізнавав силу божественної любови, милосердя, ласки.

Тут наш народ по своєму вичаровував свою власну „містерію" Святого Вечора з різдвяною зіркою на синьому небі, з 12 пісними стравами, з молитвою в родинному колі, з пошаною до предків, з законом, що того вечора в родині має панувати мир, взаємна любов, взаємна допомога і щедрість дати більше як взяти.

Українська жінка в родині, як жрекиня у храмі вичаровувала культ традицій. І з покоління в покоління докладала свого уміння зробити у Святвечір свій дім теплим родинним огнищем, виповненим молитвою, вірою в Бога. Слово до слова складала вона побажання дітям, чоловікові, сусідам якнайбільше любови, ласки, здоров'я, добробуту.

Рядок до рядка складала вона пісні про народження Спасителя світу і назвала їх колядами, які своєю мелодією і словом створювали незабутні почування, яких опісля діти понесли у широкий світ і ці години Святвечора вони зберігали як найбільші духові скарби.

Святкуємо тими самими багатствами нашого народу і ми, хоч і далеко від рідних нив, від України. Хай і наш Святий Вечір буде завжди знам'ям високої духової культури нашого народу та зберігає нас сильними, зорганізованими, пов'язані любов'ю одні до одних, любов'ю до нашого українського народу, щоб він міг вільними устами і там в Україні проспівати „Бог Предвічний народився".

„Промінь", січень 1979

Йде Колядка до нас у гості...

У чарами сповиту тиху ніч
По сніговому срібному помості
При сяйві зір, небесних ярих свіч,
Йде Коляда до нас у гості.

З-за тисячі минулих сивих літ,
З-за ста морів і гір, шляхом зі Сходу
Іде вона до нас в далекий світ
Посланцем від незборного народу.

І на змереженім різдвяному столі
Пшеничні колоски й пахуче сіно
Нагадують Свят-Вечір у селі,
Коли Христос родився в Україні.

Прийдіть із того світу, прадіди —
Ми відчиняєм вам нарозтіж двері —
І під провісні звуки коляди
Із нами разом сядьте до Вечері —

— щоб не самітні й не забуті ми,
На звичай горді свій тисячорічний,
Наперекір царям неволі й тьми
Співали переможне „Бог Предвічний".

Роман Завадович

„На Святий Вечір, на Різдво рано, дай Боже
Вам усім здоров'я, на многі літа, дай Боже".

Всьому нашому членству в Союзі Українок Канади і їхнім родинам, усім зарядам, провінційним управам, редакторці Наталі Когуській, членству й управам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, усьому духовенству Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Високопреосв. Владиками й Блаж. Митрополитом Андреєм, та усьому українському народові в світі

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

За Центральну управу Союзу Українок Канади

Анастасія Шемелюк-Радомська — голова

Відбувся Третій Світовий Конґрес Вільних Українців

Президентом СКВУ на каденцію 2½ роки зістав Микола Плавюк

В днях від 22 до 26 листопада 1978 року, відбувався в Ню Йорку в готелі Американа Третій Конґрес Вільних Українців.

В Конґресі взяли участь делеґати крайових центральних репрезентацій та крайових організацій з Канади, ЗСА, Анрґентіни, Бразілії й Венезуелі. З Европи: Англія, Франція, Німеччина, Бельгія, Австрія і Голляндія, як також прибулі гості. Крім громадських організацій були зарепрезентовані Українські Церкви разом з їх духовними достойниками: УГПЦ з Канади, УПЦ з ЗСА в Америці, У.К.Ц. з Канади і ЗСА та Євангельське Об'єднання.

Офіційне відкриття Конґресу відбулось в четвер 23 листопада. Його офіційно відкрив уступаючий президент, монсіньор В. Кушнір.

Конґрес відбув сім пленарних сесій, на яких головними доповідачами були: Борис Потапенко — „Наша допомога визвольній боротьбі українського народу", Омелян Коваль — „Проблеми включення української молоді в українське громадське життя", Ірина Пеленська — „В обороні української дитини", Микола Плав'юк — „Дія СКВУ в світлі потреб української спільноти у вільному світі". Омелян Плешкевич — „Економіка — підставовою силою української спільноти". Після доповідей відбувались запити та дискусії.

В суботу на п'ятій пленарній сесії відбулась панель представників українських наукових інститутцій на тему „Завдання української науки".

До розвагових частин Конґресу належав дуже гарний концерт, який відбувся в Карнеґі Гол і на якім виступали чоловічий хор „Гомін" з Англії, дівочий хор „Веснівка" з Канади, мішаний хор „Думка" з ЗСА. Павло Плішка — бас Метрополітальної Опери Ню Йорку та Марта Кокольська-Мусійчук — сопрано Міської Опери Ню Йорку.

Відтак бенкет Конґресу 25 листопада, на якім промовляв дост. Норман Кафік, міністер багатокультурности уряду Канади та оборонець людських прав. Надя Світлична, дисидент, яка недавно приїхала з України та яка своїм коротким, але змістовним словом здобула симпатії цілої залі. Промовляв ще ген. Петро Григоренко, у нього свій стиль хоч і не без гумору.

В рамках СКВУ відбувалось ряд засідань

різних комісій, або Рад. В день перед Конґресом 22 листопада відбулись загальні збори Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради, якими керував мґр В. Леник з Мюнхену. Між іншими біжучими справами була заплянована дискусійна лава на тему — „Проблема збереження української ідентичности в країнах нового поселення". Збори узгіднили поправки до статута СКВОР, обговорили справу видавання учительського журнала та намітили ряд резолюцій. Головою СКВОР зістав вибраний д-р Роман Трач, який на правах своєї позиції увійшов до Екзекутиви СКВУ.

Поруч ряду інших комісій, як Світова Рада Суспільної Служби при СКВУ, цікавою була Комісія Прав Людини, якої заля була переповнена зацікавленими. Тут між офіційними доповідачами були Надя Світлична, одна з найновіших прибулих дисидентів, Леонід Плющ, ген. Петро Григоренко та Віктор Боровський.

Третій Світовий Конґрес закінчився в неділю 26 листопада великою маніфестацією перед будинком Совєтської Місії. В маніфестації взяло участь 2000 осіб.

На Конґресі, як офіційна делеґатка Союзу Українок Канади була його голова пані Анастасія Радомська з Едмонтону. Були також інші членки нашої організації як гості. Журнал „Промінь" заступала добр. Ю. Лучак з Вінніпеґу.

Н.К.

В. О'Коннор-Вілінська

СВЯТ-ВЕЧІР

Хутір геть закидало свіжим снігом. Покрило дахи, димарі, ворота і ліси. По вулиці до хат попротоптувані вузенькі стежечки, а посередині ще навіть ніхто й не переїхав.

На чистому небі мигтять зірочки. З віконець на снігу одбивається світ. У тихому повітрі рівно піднімається димок понад деякими хатами.

Святий вечір.

Тільки що скінчили вечеряти і з хат почали вибігати на вулицю хлопчаки і дівчатка, а за ними і доросла молодь і гуртками розсипалися по хуторі. Стало людно, гомінливо.

Дітвора почала десь колядувати. Почувся сердитий голос з хати: „Підождіть на завтра, сьогодні не годиться".

Десь перегукуються. Далеко лунає веселий сміх.

Гарно. Радісно.

Радісно, та не скрізь.

На самому краю хутора, у низенькій похиленій хатинці не натоплено і сумно.

На печі під кожухом лежав старий дід і зажурено дивився поперед себе.

Під стелею блищало закурене світло і знехотя освітлювало убогий закуток: піч без горшків, мисник без посуди, незмитий стіл, темні лави, а на полу куточку старе лахміття. Нема хозяйки у цій бідній хатині, нема сім'ї, нема родини у діда. Самітній він тепер, безпорадний.

А колись, — та не так то ще й давно, — у цій самій хаті, що здавалася тоді і вищою і більшою, було і тепло, і привітно, і людно. Гомоніли, сміялися, дружньо працювали і сідали за засланий чистою скатертиною стіл їсти добрий борщ та пироги з картоплею й кропом.

І люди не цуралися їхньої господи, і до себе кликали чи то на весілля, чи на хрестини.

Воно так, як учора, згадувалося дідові, хрестив він останній раз дочку у старости Івана Кундика. Обід справили на славу. І священик був і волосний писарь. І частували такою доброю запіканкою, що і досі згадується.

Ото найкращі люди на хуторі оті Кундики. Навіть тепер, не дивлячись на дідову недолю, вони завжди прихильні і ласкаві до нього. А тепле слово, відомо, гріє іноді і за кожух.

Та й хрещениця Оленка удалася, як квіточка. Поглянеш на неї і на душі повеселішає.

Здалеку на хуторі почулась колядка:

Ой радуйся, земле,
Син Божий народився.

Гарно співають хлопці. Радісно людям, весело!

Дід вище натяг на себе кожуха і глибоко зідхнув.

— Отак і мій Ничипор заводив. А голос то який був! Пішло за японцем. Христя співає певно панських пісень там у городі з поштовими чиновницями. Одцуралася. Навіть на похорони до матері не навернулася. Її діло.

Минулося.

Тяжко без своєї старої. Сумно самотньому. На старечих очах замокріли сльози.

Раптом рипнули сінешні двері.

— Що воно, — здивувався дід.

Одчинились і хатні двері. Щось несміливо переступило поріг і кілька разів цокнуло клямкою.

— Хто там?

— Це я.

— Хто саме?

— До хрещеного батька вечерю принесла.

На середину хати виступило маленьке дівчатко в великих чоботях, замотане у товсту теплу хустку, що краєм волочилася аж по п'яти.

Вона держала у руці ув'язану вечерю.

— Це ти, Оленко? — радісно озвався з печі дід.

— Вечерю принесла, — знову сказала дівчинка.

— Іди ж сюди ближче, моя ясочка!

Оленка, привітно усміхаючись, пішла до діда, вилізла на піч і підвелася на спинячки.

Дід враз прояснився, повеселішав, одкинув кожуха, сів і приняв од хрещениці вечерю.

У червоній картатій хусточці ув'язаний був горщичок з узваром, накритий мисочкою з кутею, а поверх усього два періжки.

— От моя люба! От моя ластівочка! — примовляв старий, дивлячись то на дівчину, то на вечерю. — Згадала за мене, не забула свого хрещеного батька, хоч усі уже його забули. Сідай же тут біля мене.

Він підхопив її під руки і посадив на край печі.

Оленка сіла як копичка, розставивши руки в цупких рукавах і не в силах повернути голови, замотаної у товстий платок.

Вона враз почала розказувати і не спинялася уже ні на хвилинку.

Хведора скотилась сьогодня з громака, як спускались з горбочка, і забила собі руку... У Терешка новенькі саночки... Сірко звалив Ониська і перескочив через нього. Онисько плакав... Мама надіне завтра свій шерстяний платок, той, що у квітках...

Дід слухав її посміхаючись.

— Ну, повечеряю ж і я, як люди, — сказав він. — Тут коло мене і моя ложка. Оцей періжок з'їм сьогодні, а цей одкладу на завтра, щоб на свято було мені чим поласувати.

— Мама казала, щоб ви йшли до нас завтра обідати, — засюсюкала Оленка, не вимовляючи ще гаразд твердих літер.

— Спасибі, прийду! — охоче згодився дід.

— Мама казала татові, що ви будете у нас жити.

— От тобі на! — радісно вигукнув дід. — А тато що на те?

— І тато кажуть, що будете у нас жити. Пасіку літом доглядатимете.

— А вже ж доглядатиму. Ніхто краще за мене не догляне. А зимою хіба діла у хазяйстві не найдеться!

— Мама казали, щоб ви завтра збиралися, та й приходили до нас.

— Прийду, прийду, моя ясочко! З радістю прийду! А тобі зроблю новенькі саночки і ти будеш на своїх власних з горбочка спускатися.

— Такі як у Терешка зеленим помальовані.

— Ще кращі тобі вималюю. І спинку зроблю, і дві пташечки виведу.

Дівчинка так усміхнулася, що на її щочках визначилися ямочки.

— Я буду з Хведорою спускатись. Хлопці нам не дають.

— Ач, погані хлопці! —підтримав її дід.

— А у вечорі ви мені казочку казатимете? — спитала Оленка.

— І казочку казатиму. А завтра, як прийду, розкажу тобі про Рождество Христове — Ну, іди ж тепер, моя голубонько, додому, щоб там за тобою не бентежились. Завтра принесу і горщик, і мисочку, і хусточку.

Дід зліз з печі, зсадив дівчинку, одчинив їй двері і другі, вивів за ворота і вона потюпала дрібною ходою по людній вулиці.

А старий вернувся у хату і, сам з собою розмовляючи, узявся до роботи: поскладав свої речі, позамітав ще з давна рострушену солому, поприбирав скрізь і почав лагодитись до свята.

— Треба на завтра чисту сорочку.

Він перегорнув свої лахи і витяг сорочку, що випрала йому сусідка.

— А оця буде мені там на переміну. Сам її полатаю. Візьму з собою свою подушку і рядно. Хату причиню на клямку, — тай уже! Ніхто не добиватиметься.

— Треба одшукати на печі ножика і пилочку, — заметушився дід. Робитиму саночки Оленці.

Він став серед хати, щасливо усміхнувся і вимовив у голос.

— О таке горобеня! Без вогню хату нагріло і без горілки підбадьорило!

**
*

Дещо про письменницю:

В нашім святочнім числі друкуємо коротке

оповідання авторки, з якої працями, як нашої письменниці, читачі „Променя" не мали можливости стрічатися, тому, що вони майже ніде не були видані. Оповідання „Святвечір" було надруковане в тижневику „Воля" 1920 року, що виходив у Відні.

Валерія О'Конор Віленська належить до гурта письменників доби Лесі Українки. Народилась вона в маєтности батьків с. Миколаєвці, Кременчуцького повіту 1867 року. Родина О. Конорів була посвоячена з родиною композитора Лисенка (сестра Валерії Ольга була одружена за М. Лисенком).

Вчилась Валерія в київській гімназії з дочками Старицькою Марією, Людмилою і Оксаною. Писати почала дуже рано, ще молоденькою дівчиною. Першими її творами це були п'єси для дітей, що їх ставили вдома Старицьких і Косачів. Опісля праці письменниці поміщувались по різних наддністрянських і галицьких виданнях. Були це чисельні поезії, п'єси, новелі, поеми і більшість белетристичних творів — повісті, романи, спогади з життя поміщицької верстви. Хоч і були видані деякі праці О'К. Вілінської, то вони пропали у революційні часи.

З України В. О'Конор виїхала в революційні часи до Відня, як дружина українського науковця, знаного українського народнього діяча Олександра Вілінського, який опісля був професором Української Подебрадської Академії. Тут наша письменниця включилась в громадське життя. Була головою Української Секції Жіночої Ліги Миру і Свободи. З її творів збереглись драма „Інститутка", цікаві спогади „Старицькі і Лисенки" та мала написаний великий роман — хроніка, якого через убогі матеріяльні обставини не могла видати і він мабуть пропав. О'Конор Вілінська була тіткою Хариті Кононенко й якийсь час опікувалась нею. **Н.К.**

Вайлдер Пенфілд про родину і науку другої мови

Уривки з інтерв'ю канадця, д-ра Вайлдерна Пенфілда з „МекГілл Ньюз", журналом Абсольвентів Університету МекГілл.

Питання: Ви пишете, що „нема замісника для родини. Знищити родину, — це знищити людський рід". Чи можете з'ясувати це подрібно?

Відповідь: Моє переконання, що ця цивілізація буде знищена, коли буде знищена родина, основане на історії інших цивілізацій. В кожному випадку це був моральний упадок, який був початком загибелі. Це може статися знову тепер.

П.: Але як ми можемо бути певні, що це знову станеться? Життя дуже змінилося в цьому столітті.

В: Люди багато говорять, що світ змінюється, але що не змінилося і не зміниться — це природа людей. Люди, чи залишені в малих групах на самітних островах, чи в диких пущах, завжди творили родини. Якби наша цивілізація була знищена, деякі люди залишаться в живих і будуть будувати іншу цивілізацію, основану на родині.

Родинна форма залишиться, бо це природна річ для чоловіка і жінки закохуватися одно в одному. Природна річ виховувати дітей, любити, дбати й учити їх. Радістю для чоловіка є охороняти жінку і дітей; радістю для жінки є дбати про дитину.

П.: Яку функцію сповняє родина в суспільстві?

В.: Родина є наша найважливіша виховно-освітня установа. Є певні стимуляці, які дитина мусить одержати в специфічних стадіях свого розвитку з причини змін у пристосуваннях мозку; коли стимулу нема в належному часі, — втрачається щось у мозку і ніколи не замінюється.

Наприклад, коли б очі немовляти були забандажовані в перших двох, або трьох місяцях життя, воно було б сліпе, бо його мозок не розвинувся. Що це правда, — знаємо з досліджень проведених з шимпанзами. Подібно, коли дитина позбавлена обіймів, поцілунків і почуття охорони і любови, — вона не розвиває належно своєї особовости. Така дитина може бути приведена до клініки в пізнішому віці і їй можуть поставити діягнозу „пошкодження мозку". Мозкове пошкодження могло статися внаслідок недостачі піклування в родині.

Мова є дальша справа, якої дитина повинна вчитися, коли мозок для того підготований. Мати говорить „нісенітниці" до дитини від самого початку існування дитини. Що вона робить, це постачання даних на будуче, коли дитина покористується тим складом у розвиненні центрів мови.

Кругообіг мови в мозковій корі і внутрішних частинах мозку утворюється скоро в житті. Тому, коли дитина чує одну, дві, або три мови в різних часах, її мозок буде робити щось таке, чого ніякий дорослий не може зробити, — він витворить один, два, або три осібні „склади" для зберігання мов окремо. Коли вона чує французьку мову, — утворюється французький склад, коли англійську, — англійський. Коли чує більше французької мови, — додає нові слова до того складу;

вона ніколи не складає слів, хіба тимчасово, до невластивого складу.

Двомовна або багатомовна дитина має інші здібності. Тому, що вона розвинула здатність розподільного механізму, вона може підходити до нової мови безпосередньо, тоді, коли звичайна, одномовна особа мусить перекладати нову мову за допомогою свого складу матірної мови. Тому люди, які стали багатомовними в дитинстві, хоч вони могли навчитися тільки одної другої мови, можуть вчитися краще додаткових мов.

Є також солідні докази на те, що розум багатомовної дитини є ліпшим для цілей інших ніж словний процес. Тому кожен батько, який хоче найкраще для свого нащадка, повинен подбати, щоб його нащадок став багатомовним заки він виросте з золотого періоду, коли мовні склади так легко даються засвоїти.

П.: Які зміни поробили б ви в навчанні мов у школі, і скільки вони коштували б?

В.: Кошти були б не більші — а можливо менші — вчити згідно з фізіологією дитячого мозку. Я пропонував би дитячі садки для французьких родин в англійській мові, а для англійських родин у французькій. Наміром було б не формальне навчання мови, але презентування забав і дитячих ігор та інших речей, які дитина любить, в другій мові.

Коли діти через два роки відвідуватимуть паралельні двомовні передшкілля, або передшкілля в другій мові до тої, яку чують дома, — вони стануть двомовними. Треба сподіватися також, що під час забав на вулиці і на шкільному подвір'ї, діти будуть уживати без дискримінації обидві мови, і це було б дуже корисне для вироблення „мовних складів" і витворення розподільчих механізмів.

Такі мовні практики можна б застосувати в різнородних формах, якби тільки шкільні ради погодилися, що це є право кожного англо-канадця навчитися французької мови під час своїх перших розумових вправ поза домом. Замість того маємо тенденцію говорити про розвинення одної мови перше, щоб не пошкодити розумові дитини, коли дозволяється їй чути речі, які можуть її принести до збентеження. А справді є тільки одна особа, яку, імовірно, може збентежити друга мова, — нею є сам виховник! Це ніколи не бентежить дитини.

СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ

Мало хто застановляється яку силу має організація. Сила спільноти, охота, завзяття до праці для осягнення цілей, для яких створено організацію. Всяку спільну ціль багато легше осягнути спільними силами. Організація є мірилом і ознакою сили і культурности народів.. Жіноцтво почало організуватись в цілі осягнення своїх прав, а згодом для різних громадських потреб. Піонерка організацій жіночого руху, Наталя Кобринська, дала початок жіночим українським організаціям. Багато важливої праці виконало організоване жіноцтво, а ще більше можна б було зробити, якби кожна українка зрозуміла вагу і силу організації і належала до неї, щоб робити добро для загально української справи. Отож берім приклад з визначних жінок, що ціле життя безкорисно працюють для добра народу, вступаймо в ряди організованого жіноцтва і спільними силами будуймо світле майбутнє. Роботи є досить. Одне з великих досягнень нашої організації це видавання свого журналу. Журналом організації Союзу Українок Канади є „Промінь", який потребує пильної уваги і підтримки. Є багато спеціяльних проблем і загальних, яким присвячує свою увагу жіночий журнал. У міру сил і талантів виконується велика безперервна праця для ширших кіл українського жіноцтва. Організоване жіноцтво Союзу Українок Канади, якого „Промінь" є офіційним органом, найбільше підтримує свою пресу. Ми знаємо, що до праці „Променя" гуртується чимало робітниць, журналісток, поеток, одначе найбільше треба завдячувати читачкам, що всебічно підтримують журнал. Видавати журнал не легко. Треба узгляднити за сяг зацікавлення читачок, які належать до різних соціяльних груп, а також походять з різних земель. Тому в журналі мусять бути порушені різні ділянки жіночого світу. Незважаючи на труднощі журнал „Промінь" є популярний і розповсюджений. Матеріяльні засоби журналу це передплати, оголошення, пресовий фонд і добровільні датки. Отож влаштовуймо вечорки, збираймо передплати, датки на пресовий фонд. З нагоди Різдва зложім свій дар від відділів і особисто, та заохочуймо інших, що стоять поза межами організаційного жіноцтва.

Галина Михальчук,

референтка „Променя"

Східньої Провінційної Екзекутиви

ТИХА ДІВЧИНА З ВЕЛИКИМИ ОЧИМА

Про письменницю і малярку Ніну Мудрик-Мриц

В 1953 році до Літературно-Мистецького Клюбу в Торонті, який засновано рік раніше та який доручено мені очолювати, вписалася на одних сходинах до цього об'єднання невеличка ростом студентка — Ніна Мудрик. Тиха мова і тепло її великих очей зробили змісця з неї бажаного члена Клюбу, охота завжди щось помогти і відданість ділу доручили їй швидко секретарство у Клюбі. Ланцюшкове письмо Ніни, яким вона дбайливо заповняла книгу протоколів та адресувала конверти з запрошеннями, говорило і з графологічного боку про спокійну й поетичну душу нової секретарки.

Коли за якийсь час стало відомо, що Ніна ще й пише, Клюб влаштував їй у своїй домівці над рестораном „Одеса" напроти книгарні „Арка" перший у її житті авторський вечір. Ніна сама читала, зарожевівши від зворушення, свої коротенькі поезійки, здебільша призначені для дітей чи, точніше, пластових новаків (пластунство було просто пасією Ніни) і з кожної з них пробивалося знову тепло її серця, що й відкликалося до сердець слухачів. До сьогодні пам'ятаю, як міцно та щиро оплескували ми поезійку про бронзового каштаника, що з гілки дивився цікаво за розбавленими внизу дітьми

Ніна Мудрик-Мриц — Посівальники

і врешті не витримав та й згори скочив до них. Це й була Ніна Мудрик — поетка.

Але була ще й інша Ніна Мудрик. Ніна — малярка. Хай Бог боронить, вона нікому про це не казала. Але у торонтонському видавництві П. Остапчука вийшли десь у той час її перші різдвяні карточки, згодом і великодні. Карточки були радше мистецькими спробами, Остапчук не міг видати їх доброю технікою, але вони сьогодні рідкість і хіба є в колекціях цього добра в наших музеях, — на кожний випадок відвага Ніни і її заходи видати карточки вже тоді імпонувала. Це, кажу, був початок, бо сьогодні Ніна Мудрик є автором коло 40 українських карточок, що ставали все кращі і кращі, рисунком і форматом, темою і знову — теплом, що віяло від Пречистої, Ісусика, янголів та колядників з великими, такими типовими для всіх рисунків Ніни очима.

Так Ніна Мудрик „пішла в люди", як ілюстратор. Ледве чи й вона сама могла б сьогодні сказати, скільки рисунків-ілюстрацій зробила вона для дитячих, пластових і жіночих журналів, скільки заставок й заголовків. А ще потім Ніна зважилася на черговий крок: Обкладинка. І коли тільки загально можу сказати, що ряд років пластовий журналик „Готуйсь" виходив з її обгортками, кожний рік інша, то у реєстрі

обкладинок мистецьких наших книжок, який веду послідовно (тепер коло 1,000 позицій), маю віднотовані такі обкладинки Ніни, від першої в 1955 році: до книжок Лесі Храпливої „Іскри", „Забавки Марусі" та „Ростикова казка", до книжки М. Підгірного-Угорчака „Чарівний діямант" та, вкінці, до чотирьох власних книжок Ніни Мудрик, а саме „Намистечко" (Клівленд 1955), „Світанки й сумерки" (Торонто-Клівленд 1958), „По ягідки" (Торонто 1965) і „Легенди" (Едмонтон 1973). До речі, коли зважити, що між цими обкладинками є прогалини в роках, то варт і мотивувати їх: у 1955 р. Ніна вийшла заміж за інж. Мрица, а згодом прийшли на світ два її сини, для яких вона й писала чергові книжки, тепер уже серцем матері, що до найінтимніших глибин розуміє душу дитини. Всі книжки Ніни Мудрик Мриц своєрідні ще й тим, що в них вона поет чи письменник і водночас ілюстратор та автор обкладинки, це справді на 100% книжки жінки теплого серця, що творять повну й подивугідну цілість.

І нарешті Ніна Мудрик-Мриц — маляр, головно аквареліст, з типовою й оригінальною манерою, що і є доказом справжнього мистця. В картинах оперує Ніна головно постатями, — дітей, жінок, янголів, залюбки на них Пречиста з Сином, відгомін її материнських почувань. І всі ці постаті мають одне спільне, — в них великі, аж перебільшені очі, що й придають обличчям специфічного вигляду та дивляться просто в душу глядача. Не дивуюся, що коли Ніна Мудрик-Мриц в 1974 р. влаштувала була у Вінніпезі першу свою тут виставку, всі майже її картини були розкуплені, одна з них, — я

Н. Мудрик-Мриц — ілюстрація до „Олеся", Б. Грінченка

назвав би її Фіолетна Пречиста, — є і в мене. І теж цьогорічна Різдвяна карточка Ніни, на якій знову ніжна, великоока Пречиста зі своїм Сином, одна з найкращих в тій тисячці, що їх маю у своїй збірці. І за неї окремо цілую Ніні її творчі руки, що безупинно служать своєму мистецтву.

А. Курдидик

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ в Мічам, Саск.

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

З. Марковська, голова **О. Борса,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Членки Відділу ім. Хариті Кононенко в Блейн Лейк, Саск.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь" і усім членкам по відділах та їх родинам.

Катерина Парчевська, голова **Марія Цьона,** реф. „Променя"

Здобутки українки в науці

Оттава, Онт.

Тих коротеньких декілька слів подаю замість квітки признання, від відділу Союзу Українок в Оттаві, та від цілої православної громади, до якої належить людина, варта відмічення, пошани і признання. Цією жінкою є пані Женя Дучак-Заячковська, яка походить з Бюкенен, Саск., дочка Олекси і Стефанії Дучак.

По професії учителька, яка закінчила Учительський Педагогічний Інститут в Саскатуні. Учителювала в Саскачевані, Альберті, Віндзорі і Лансінг — Мішиґен, ЗСА. З приїздом до Оттави в 1964 р., включилась у церковно-громадське життя української православної громади. Тут сім років провадила Недільну Школу і два роки вчила в Народній Школі.

У п-ва Заячковських є два сини, Борис і Марко, які є надзвичайно здібні, працьовиті і виховані юнаки. Отож виховуючи двох синів, пані Женя рішила вернутись на дальші університетські студії. Тут студіюючи в Карлтон Університеті в 1975 і 76 роках, отримала стипендію (скаларшип) від того ж університету. В 1976 році здобула ступінь „Б.А.", „вит дистинкшен". За академічні успіхи в російській мові у Карлтон Університеті, дістає в 1976 р. також книжкову нагороду від амбасади Совєтського Союзу. В 1977 р. „Товариство Університетських Жінок" наділили її грошевою нагородою за успішні студії, які пані Женя Заячковська далі продовжує. Весною 1978 р. на конвокації, за здобуття високих академічних досягнень, дістає „1 кляси онор деґрі", як також нагороду „Медалю Сенату". Студіюючи в Карлтон Університеті, пані Женя частинно працювала і як інструктор лабораторії. Опісля стала повністю відповідальна за лабораторійні науки. Тепер далі продовжує студії на славістичному департаменті в Університеті Оттави.

Надзвичайну працьовитість, здібність і добру вдачу цеї молодої жінки, треба подивляти і цінити. Пані Женя Заячковська належить до відділу Союзу Українок, де при кожній нагоді старається допомогти, хоч часу у неї очевидно мало. Вона надзвичайно добре знає українську мову і її праці, перекладі на англійську мову, є небувалої вартости. Співає також в Українському Православному Столичному Хорі. Ми усі щиро вітаємо нашу академічну перлину, бажаємо їй здоров'я і витривалости в продовженні наук і праці.

Г.М.

Нове видання, що вартує уваги

Українське Видавництво „Смолоскип" знов обдарувало читацький загал новою цінною книжкою — Самвидавна збірка поезій Миколи Руденка — „Прозріння". Назва збірки дуже символічна, так як її зміст.

Збірку поезій М. Руденка попереджує передмова відомого Петра Григоренка, який особисто знав поета і крім оцінки поетичної творчости додає дещо зі спогадів про свої зустрічі з поетом.

„Микола Данилович — пише П. Григоренко, один з тих велетнів, чиїми іменами означене українське національне відродження 60-70 років нашого століття".

Про Миколу Руденка багато останніми часами писала українська преса у вільному світі. Його ж судили поруч Олекси Тихого та інших членів Української Групи Сприяння Гельсінських Угод. Був же він і головою цієї групи в Києві. Був членом Спілки Письменників України та був виключений з неї. Засуджений 1978 року як член Групи на сім років ув'язнення та 5 років заслання.

А варто читати поезії Руденка. В них читач відчує вагомість сучасної доби України. Вона насичена незламною волею поета. Недавно ми мали нагоду стрічатись в нашій пресі з поемою „Хрест", в якій між іншим Христос каже до Мирона:

„Візьми свій хрест. На ньому я розп'ятий
Твого народу славне майбуття..."

Поет М. Руденко ділить світ на два табори — Добро, Світло, Правду по одній стороні, а Зло, Темряву по другій. В поемі „Сон про викрадену Істину, він кидає виклик потворі кащеєві:

„Ти бачиш світ застиглим та незмінним.
Ну що ж, Пітьма не знає каяття.
Ти Істину змертвив диханням тлінним.
А я прийшов, щоб дати їй життя.
Тут пахнуть кров'ю стіни і долівка.
До зброї! Позмагаймось у бою".

Збірка поезій Миколи Руденка це солідна на 340 стор. друку книжка закінчується післясловом Ігоря Качуровського — Лірика Миколи Руденка.

Н.К.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Відродження українського народного тканння

За останніх дванадцять місяців пані Д. Янда із Едмонтону провадила курсами українського традиційного тканння. Ці курси відбувалися в містах: Монтреалі, Оттаві, Вінніпезі, Калґари, Ванкувері, Едмонтоні, як також і в місті Саскатуні. Пані Янда є дуже активною в організації Союзу Українок, як також і в праці Українського Канадського Музею СУК. Через довгі роки вона навчала виробів килимів та поясів, які мали свій особливий український стиль, кольор та символічне проєктування. Вона подарувала на свій кошт варстати для всіх тих відділів Союзу Українок повище згаданих місцевостей.

За її ініціятивою Школа Красного Мистецтва в Банф в Альберті, розпочала тому чотири роки курси українського традиційно-народнього тканння, які відбуваються тепер постійно кожного року. Пані Янда взяла собі за мету; відродити, так занедбане мистецтво, українського народнього тканння і поширити його серед українського суспільства. Рівночасно вона також встановила стипендії для студентів, які вивчають цей рід мистецтва.

В 1978 році курси українського тканння в Банф школі відбувалися від 14-го до 25 го серпня під інструкторським проводом пані Петрусі Олсен-Пелех і около 15 студентів з різних околиць Канади мали нагоду вивчати цей рід нашого українського традиційного тканння.

В 1979 році такі курси знова відбуватимуться в Школі Банф Красного Мистецтва від 13-го до 24-го серпня. Всі, які зацікавлені такими курсами, повинні вдатися за всіма потрібними інформаціями до:

BANFF SCHOOL OF FINE ARTS,
P.O. Box 1120, Banff, Alberta, TOL, OCO.

Лише двадцять студентів зможуть брати участь у цих курсах. Всі аплікаційні форми повинні бути внесені до Банф Школи, на повище згадану адресу, не пізніше як до 15-го березня 1979 року. Більше про цьогорічні курси буде подано до преси пізніше.

З. Орест

Виказ пожертв на Музейну Фундацію

(продовження)

По 25.00 дол.:

Манітоба — Розалія Пелешок, з нагоди 60-го ювілею п-ва І. і Н. Пелешок, Марія Юрків, в пам. Анастасії Сарчук, проф. П. А. і Р. Кондра в пам. матерей п-і Кондра і Марія Зюбрак, проф. і п-і П. А. Кондра в пам. слв. п. А. Сарчук, О. Фуга, С. Пелех, Ліна Кутна, І Юрейчук, І. Ґелмич, І. Шпит, М. Михайлів, Марія Марко, А. Олійник, Наталія Міщук, Оля Завісляк, Дж. Русин, І. А. і Марія Юрків, п-во Павло Німчук, М. Тарновецька, п-во М. Медвей в пам. матерей Вікторії Госяк і Марії Медведюк, М. Г. Гикавий, Д. Мікоська, М. Мандзюк-Сеницька, п-во В. Терновецькі в пам. сл. п. Вікторії Ґоряк, С. Безик в пам. А. Сарчук, Б. Курик, М. Івашко, Надя Дідковська, Н Залозецька, Лілея Господарчук, Н. Скоробогач, Оля Семака, М. Прокіпчук, Йосиф Осачук, М. Г. Гикавий, п-во Дмитро і Анна Павлюк, Тетяна Симчич, Наталія Грицак, п-во Петро Друль, Наталія Семчук

Саскачеван — Іван П. Киба, В. Ю. Вівчарук, о. С. і добр. Зузак, Катерина Волощук, І. Талпаш, Олександра Козоріз, Орест і Марія Мисак в пам. сл. п. Анастасії Мисак, Віктор і Ірина Шігол, Анна Котик, Максим і Оля Завісляк, І. А. Рубашевський, п-во Емілян Маленькі в пам. Сави і Вероніки Лукіяник і родини, котрі були знищені підчас II світової війни на Україні, Іван і Вирджинія Крекливець, Марія Корній, Меланія Пігач, Михайло і Марія Чуганюк, Розалія Драґан, в пам. Олекси Процюка, Марія І. Горбай, Целіна Качковська, Марія Ткачук в пам. А. Мисак, Марія Ткачук, в пам. добр. Л. Слюсар, Марія Ткачук, в пам. Олекси Процюка, проф. і п-і Д. Максимюк, в пам. Олекси Процюка, п-во Н. Реґуш, Палиґа Драґс, Марія Войціховська, Орест Заставний, И. Н. Стефанюк, Павліна Бальон, Марія Ткачук, в пам. А. Сарчук.

Онтаріо — Михайло Ф. Кацала, Іванна Іваночко, Г. Янишевська, О. Станко, Т. Бевш-Копил, Женя Матієшин, д-р Петро Валкович, о. А. Костюк, М. Ґулька, А. Шалей, Ірина Сич, Евгенія Щепанська, о. і добр. В. Метулинський, В. Боднарчук, М. Пресунька, А. Мурфей, А. Тацюн, о. П. Зміївський, Ганка Романчич-Ковальчук.

Бритійська Колюмбія — Анна Пелех, п-во М. П. Охітва.

Альберта — Марія Мандзюк, Ілія Дяків, Іванна Пуцентело, Анна Грегорій, п-во П. Г. Джекіл, Дмитро Орлецький.

Квебек — Галина Сенишин, о. І. Куташ, Оля Ковч, А. Панчук, Марія Текеля, Галина Мельник, А. Колесник.

(Далі буде)

Провінційний З'їзд Союзу Українок в Саскачевані

Провінційний З'їзд Союзу Українок Саскачевану відбувся спільно з складовими організаціями — ТУС, СУМК й Інституту ім. П. Могили в днях 3, 4 і 5-го листопада 1978 р. в Йорктоні, Саск., під кличем „ЗБЕРІГАЙМО НАШИХ МОЛОДИХ БАТЬКІВ".

З'їзд почався реєстрацією делеґатів і гостей у п'ятницю, 7:30 вечора в Українській Православній Авдиторії. Зорганізовано-парами делеґати відділів С.У.К. з прапорами в руках входили на сцену Авдиторії під проводом пань — Люби Кут з Ванкуверу — представниці централі С.У.К. та Павлі Данильчук — голови Пров. Екзекутиви Саскачевану. Під керуванням п-і Павлі Данильчук усі членки відспівали гимн Союзу Українок „За нами, сестри".

Спільну сесію відкрила голова Пров. Екз. С.У.К. пані Павля Данильчук при участі поважного числа делеґаток і гостей з різних відділів та околиць, Секретарками З'їзду були — добр. Галя Зузак і пані Параскевія Семенюк.

Номінаційна комісія складалася з таких осіб — Леся Джарман, добр. Г. Зузак і Левіна Вінтоник. До Резолюційної комісії входили — добр. Леся Удод, пані — Анна Холод і Ґеня Ортинська. Реєстрували учасниць З'їзду пані Дарія Ортинська, Ірина Щиголь і Ґеня Ортинська.

Молитву благословення З'їзду провів о. прот. С. Зузак. Пам'ять померших членів складових організацій СУС відзначено двохвилинною мовчанкою.

У своїм слові пані П. Данильчук привітала делеґаток і гостей, а зокрема представницю централі С.У.К. пані Л. Кут з Ванкуверу, голову краєвого СУС п. Отта Єринюка з Едмонтону та Товариство Українських Самостійників з нагоди їх 40-літнього ювілею й висловила побажання, щоби організація ТУС побільшилася членством, а всьому З'їздові побажала успішних ділових сесій.

Слідували привіти — Отта Єринюка — голови краєвої Управи ТУС, пані Л. Кут — представниці Централі С.У.К., та представників складових організацій, пп. А. Качковського — заст. голови Пров. управи ТУС, Теодора Гавриша — голови Пров. управи СУМК і А. Качковського, як ректора Інституту ім. П. Могили. Після привітів о. прот. д-р Г. Удод висвітлив фільм у прозірках, виготовлений ним, з нагоди 60-ліття відродження УГПЦ в Канаді під назвою „Історичний шлях українського православія".

Пані П. Данильчук в імені всіх присутніх склала о.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАНОК КАНАДИ НА САСКАЧЕВАН 1978 І 1979 РР., З ОСІДКОМ У КАНОРІ, САСК.

Сидять зліва направо: Дарія Ортинська — скарбничка, Юстина Талпаш — 1-ша заст. голови, Павля Данильчук — голова, добр. Ольга Бойчук — кореспонд. секр., Анеля Стратійчук — членка контрольної комісії; другий ряд стоять зліва направо: Оксана Копильчук — членка контрольної комісії, Галина Данильчук — референтка Дитячих Садочків, Марія Сопотик — референтка Домашньої економіки, Анна Стінка, — голова канорського відділу С.Н.К., Катерина Лабюк — рекорд. секр., Ірина Щиголь — заст. скарбнички, Василина Стиранка — референтка мистецтва, Анна Цимбаліста, 3-тя заст. голови, Ґеня Ортинська — 2-га заст. голови, Альбіна Мисак — референтка „Променя" 1978 р., Катерина Волощук — референтка стипендій, Марія Гребенюк — членка контрольної комісії; бракує на знимці: Емілії Табашнюк — уступившої голови, добр. Марії Шадурської — референтки шкільництва 1978 р., Ольги Гавриш — референтки Музей і Музейної Фундації, Йоанни Михайленко — референтки новинок і Петрусі Гаврилів — референтки Молодших відділів СУМК. На 1979 рік бракує новообраних: добр. Галі Зузак — референтки „Променя" і Лесі Джарман — референтки шкільництва.

д-рові Удодові щиру подяку за його відданість у приготованні цих прозірок та за висвітлення їх підчас З'їзду, як рівнож за цікавий, добре вложений, коментар. Вечір Закінчився чайним прийняттям місцевого відділу ім. Олени Пчілки в Йорктоні.

В суботу ранком відбулася окрема сесія С.У.К. Цією сесією проводила добр. О. Бойчук. Початок нарад попереджено молитвою, що її провів о. прот. С. Зузак. До складу президії ввійшли — о. прот. С. Зузак, і пані — П. Данильчук, Л. Кут, Йоганна Михайленко та Галя Максимюк. Протокол з минулорічного З'їзду прочитала заст. секретарки Альбіна Мисак. Відтак представлено делегаток відділів. Такі відділи були зарепрезентовані через своїх делегаток — О. Кобилянської — Донвел, Доньки України — Ріджайна, Ольги Басарабової — Геффорд, Лесі Українки — Бюкенан, Олени Пчілки — Йорктон, Ольги Кобилянської — Мелвил, Ольги Кобилянської — Тіодор, Ольги Басарабової — Нипавин, Марії Маркович — Канора, Олени Пчілки — Ейлшен-Кадет, Ольги Кобилянської — Саскатун, Ольги Кобилянської — Шіго, Княгині Ольги — Кадворт, Ганни Романчич — Саскатун, Княгині Ольги — Принц Алберт, Ольги Кобилянської — Мазепа і Софії Русової — Кемсек.

Пані Л. Вінтоник, голова місцевого відділу, висловила радість, що відділ ім. Олени Пчілки в Йорктоні має шану гостити всіх учасниць Пров. З'їзду в новій Укр. Прав. Авдиторії та щиро привітала всіх учасниць. В імені всіх відділів Саскачевану делегатка з Йорктону пані Славка Скварчук привітала щиросердечно З'їзд та побажала З'їздові якнайкращих успіхів. Відділи Саскачевану передали через своїх делегаток або прислали свої писемні привіти. Звіти Пров. управи були надруковані і роздані учасницям З'їзду при реєстрації.

Голова пров. управи вкоротці дала звіт, який представляв діяльність Екзекутиви впродовж року. Сказала, що вона мала нагоду особисто відвідати три відділи та мати три доповіді при нагоді різних, влаштованих відділами, імпрез. Провінційна управа допомогла в об'їздці представниці Музейної Фундації, відвідала 9 відділів в полудневій частині Саскачевану, де були виголошені відповідні доповіді та зроблено заклики в справі збірок на Український Музей, в наслідок чого зібрано $7,000.00. Управа має в пляні видати лекції для Українських садочків та започаткувати „Вишивальні вечорниці" по відділах. Подякувала членкам управи за добру співпрацю, добр. О. й о. прот. В. Бойчукам за вложення та видрукування всіх обіжників та інших матеріялів а членкам відділу ім. Олени Пчілки в Йорктоні за прийняття та їх поміч у підготовці до З'їзду. Контрольна комісія висловила признання Пров. Екзекутиві за проробленую працю, ствердила, що всі книги знаходяться у доброму порядку і зробила внесок на уділення абсолюторії пров. управі.

Після усіх урядових формальностей були виголошені три доповіді — о. прот. С. Зузак на тему „Недільні школи", пані Целіна Качковська „Українські школи" і пані Галина Данильчук на тему „Садочки". Після цих доповідей були різні запити та вив'язалася цікава дискусія. В дискусія висловлювано побажання, щоби влаштовувати семінарі для ведення Садочків та Українських і Недільних шкіл по околицях, щоби в той спосіб підготовити учителів для тих шкіл, а також, щоби Місійний відділ при Консисторії видав „Програму навчання для Недільних шкіл", яка нормувала б навчання дітей і молоді у всіх наших громадах по цілій Канаді.

При реєстрації, зліва направо: Ґеня Ортинська — 2-га заст. голови, Дарія Ортинська — скарбничка, пані Люба Кут — гостя й представниця Централі Союзу Українок Канади та голова Ради Музейної Фундації С.У.К.

На спільній сесії відбувся панель під заголовком „СЬОГОЧАСНІ ВИМОГИ ДЛЯ РОЗВОЮ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ", що в нім брали участь панелісти — п. Ярослав Лозовчук, пані П. Данильчук, пані А. Холод і п. Тарас Удод. Модератором панелю був п. Орест Заставний. Перший панеліст Я. Лозовчук говорив про потребу переоцінки вартостей у теперішньому суспілино-громадському житті, про нову візію, про те „як важливе є для нас українство", про потребу поділу суспільства на дві паралельні системи — українську й англомовну. Інші панелісти стверджували, що через незнання української мови ми тратимо членство молодих по наших організаціях, що ми повинні приймати в наші організації і тих, які не знають української мови, що критика старших, що „так колись не було", або, що „вони правильно по-українськи не говорять", знеохочує молодших, що підчас зборів забагато часу приділюємо на справи придбання фінансів а замало часу присвячуємо на культурно-освітню працю та справам молоді, що старші не дають доброго прикладу, коли самі завжди говорять по англійськи.

Молодий сумківець Тарас Удод сказав, що ми, як члени складових організацій, повинні частіше пригадувати собі, яка є наша самостійницька мета, що наші доми мають защіплювати любов до української мови й до наших організацій, а тоді напевно діти підуть слідами своїх батьків. Просив, щоби ТУС взяв на себе проєкт опіки над Старшим СУМК, подібно як С.У.К. опікується молодшими відділами СУМК. Після панелю вив'язаласи цікава і жива дискусія, що в ній взяли участь о. С. Гупка, п. Д. Гавриш, п. Н. Горчинський та інші. Головні дискусійні думки були: „якщо ми приймемо в наші організації всіх тих, що не знають української мови, то чи вони не зведуть нас з нашої мети", що „в організаційних справах треба говорити легкою українською мовою, більше зрозумілою для всіх", що „ми повинні мати більше самопошани і брати приклад від таких народів як хінці, які говорять голосно своєю мовою всюди, не зважаючи на оточення, що так і ми не повинні соромитись своєї мови а говорити нею всюди та завжди".

Прот. о. С. Зузак дав підсумок сказаного панелістами та дискутантами, додаючи й свої власні критичні завваги. Він вважає, що ми не повинні ніколи на З'їздах ставити під сумнів таких шкідливих питань, „як важливе є для нас українство?", тому, що українство це серце наших самостійницьких організацій. Знищити українство в наших організаціях і Церкві — це був би кінець наших самостійницьких організацій, нашої Церкви й нашого українського суспільства. Лише вороги наші можуть підсувати нам такі вбивчі думки. Ціль наших самостійницьких організацій — це самозбереження — зберегти себе українцями. Отже нова пропонована візія без українства — це духова смерть усіх культурних надбань наших піонерів. Високі взнеслі ідеї, які лягли в основу наших самостійницьких організацій, ніколи не постаріються, бо вони є єдиноправильні. Ми повинні лише в нових обставинах знаходити нові методи, нові стежки до осягнення наших цілей. Ми не можемо також погодитися на пропоновану думку „потреби існування двох паралельних систем — української і англомовної, бо для англомовної частини нащадків українського суспільства українські організації та Українська Церква не матиме ніякого значення, бо в чиїм серці вмерла українська ідея, той вмер для українського народу. Прот. о. Зузак пропонує відродити любов і пошану до української мови, щоби спільними постановами самостійницьких З'їздів та Соборів Українські Православні Церкви довести до українського ренесансу; заснувати в кожній громаді українські школи для старших, молодших і дітей та більшість наших організаційних фінансів призначити на ту важливу ціль, щоби спільними зусиллями продовж кількох років довести, щоби кожна українська людина в наших громадах знала українську мову, а тоді всі наші проблеми, які турбують нас і наші організації та нашу Церкву — зникнуть. Він підкреслив, що правильно дискутанти стверджували, що ми не були досить стійкі й послідовні в наших виховавчих обов'язках, бо на з'їздах між собою говоримо англійською мовою, такою мовою говоримо у своїх домах, і часто, після виголошення патріотичних промов на сцені, зійшовши зі сцени повертали до англійської мови, а така непослідовність не зроджувала в дітей бажанни вчитися української мови, якої самі батьки не вживають.

Вистава підручників для Садочків, Української і Недільної Шкіл та видань Централі Союзу Українок Канади.

Стоять зліва направо: Референтки Провінційної Управи — добр. Ольга Бойчук — культ. осв. й Галина Данильчук — садочків. Бракує на знимці Єлисавети Білан з Йорктону.

По обіді відбулася загальна сесія. Справу Українського Музею С.У.К. реферувала пані Л. Кут — голова Ради Музейної Фундації. Говорила про проєкт будови нового приміщення Музею в Саскатуні, якого будова є тепер у повнім русі, і яка буде, згідно з плянами, закінчена осінню 1979 року. Закликала всіх цікавитись Музеєм Союзу та щиро допомогти фінансово, щоби скоро закінчити розпочатий визначений проєкт Союзу Українок Канади. Пан О. Заставний, секретар Музею у своїй доповіді дав аналізу сучасної української свідомості у збереженні культурних надбань українського народу. Музей представляє культуру народу, відзеркалює духове обличчя нас — українців, тому закликав усіх ставати членами Музею та жертвувати Музеєві стародавні речі, які є дорогоцінними, де вони в Музею будуть зберігатися назавжди для нас і будучих поколінь.

Пані С. Качковська говорила про КІОСК, який знаходиться в Музею, де туристи мають нагоду купити собі якусь українську річ на пам'ятку. Просила членок відділів вишивати речі до Музейного Кіоску, бо увесь прихід з проданих речей у кіоску йде на Музей. А в Музею зберігається точний спис усіх дарованих речей.

Звіти комісій: Від номінаційної комісії пані Леся Джарман прочитала доповнений склад Пров. Екзекутиви на 1979 рік з малими змінами, а саме:

ОСІДОК ПРОВІНЦІЙНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА САСКАЧЕВАН Є В КАНОРІ

Голова — Павля Данильчук, Канора, Саск.
Уступивша голова — Емілія Табашнюк, Саскатун, Саск.
1-ша заст. голови — Юстина Талпаш, Бюкенен, Саск.
2-га заст. голови — Ґеня Ортинська, Канора, Саск.
3-тя заст. голови — Анна Цимбаліста, Йорктон, Саск.
Рекордова секретарка — Альбіна Мисак, Канора, Саск.
Коресподенційна секретарка — добр. Ольга Бойчук, Канора, Саск.
Скарбничка — Дарія Ортинська, Канора, Саск.
Заст. скарбнички — Ірина Щиголь, Канора, Саск.

РЕФЕРЕНТКИ:

Журналу „Промінь" — добр. Галя Зузак, організаційна — Павля Данильчук, Канора, дитячих Садочків — Галина Данильчук, Канора, шкільництва — Леся Джарман, Йорктон, Стипендій — Катерина Волощук, Йорктон, молодших відділів СУМК — Петруся Гаврилів, Саскатун, культурно-освітня — добр. Ольга Бойчук, Канора, мистецтва — Василина Стиранка, Стінен, Музей і музейної Фундації — Ольга Гавриш, Саскатун, зовнішних зв'язків — Ґеня Ортинська, Канора, домашньої економіки й Канадської Асоціяції Консументів — Марія Сопотик, Канора, архівів — Катерина Лабюк, Канора, новинок і дописів — Йоанна Михайленко, Саскатун.

Контрольна комісія: — Анеля Стратійчук, Оксана Копильчук, Марія Гребенюк — усі з Канори.

ОКРУЖНІ ПРЕДСТАВНИЦІ:

Емілія Табашнюк — Саскатун, Катерина Маліцька — Норт Бетелфорд, Доротея Панчук — Принц Альберт, Марія Рудий — Нипавин, Савеля Ґриба — Кадвирд, Павля Данильчук — Канора, Оля Петрелюк — Ріджайна.

Від Резолюційної комісії добр. Леся Удод прочитала резолюції і всі вони були одобрені і прийняті З'їздом.

РЕЗОЛЮЦІЇ ПРОВІНЦІЙНОГО З'ЇЗДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ — 3—5 листопада, 1978.

1. Провінційний З'їзд Союзу Українок Канади, який відбувся в Йорктоні у днях 3-5 листопада, 1978 року сердечно вітає Блаженнішого Митрополита, Єпископат, Консисторію, Духовенство й вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді з нагоди Ювілею 60-ліття відродження Церкви в Канаді та закликає членство С.У.К. в Саскачевані до всесторонньої підтримки своєї Рідної Церкви у її благородній праці для Слави Божої і розвитку нашого народу.

2. Провінційний З'їзд оглянувши документальний фільм в прозірках виготовлений настоятелем Катедри Пресв. Тройці в Саскатуні — о. д-ром Григорієм Удодом п. н. „Історичний шлях Українського Православія" закликає о. Парохів, Управи Громад та членство нашої Церкви в Саскачевані поробити усі можливі старання щоб цей фільм був висвітлений у кожній нашій Громаді в Саскачевані як спеціяльний ювілений проєкт. Одночасно З'їзд просить Консисторію УГПЦК уможливити огляд цього фільму по всіх Громадах нашої Церкви як початкову стадію наших приготувань до Ювілею 1000-ліття Хрещення України у Святу Православну Віру.

3. Вислухавши доповідь прот. Степана Зузака на тему „Недільні Школи при Громадах нашої Церкви", З'їзд закликає членство складових організацій СУС всебічно сприяти й допомагати о. Настоятелям і Управам Громад нашої Церкви у зорганізуванні Недільних Шкіл, де їх немає та у провадженні, де вони діють. Одночасно З'їзд просить Консисторію УГПЦК забезпечити Недільні Школи в найближчому часі „Програмою навчання" та відповідними, уніформованими для всієї Церкви матеріялами, які б можна викладати учням сьогоднішніми методами, як наприклад зоро-слуховою методою.

4. Зогляду на те, що 1979 рік є проголошений роком Дитини, З'їзд постановляє започаткувати зорганізований обмін різними корисними інформаціями між українськими дітьми з Канади і українськими дітьми з-поза Канади. З'їзд також закликає членство складових організацій СУС сприяти таким заходам.

5. З'їзд закликає членство до підтримки будови Музею С.У.К., даючи усю моральну й фінансову підтримку в будові.

6. З'їзд складає щиру подяку Провінційній Екзекутиві за приготування програми цього величавого З'їзду у м. Йорктоні і бажає Екзекутиві на слідуючий рік багато успіхів у праці та усім членкам Екзекутиви доброго здоров'я і витривалости у їх відповідальній діяльності.

7. З'їзд закликає членок С.У.К. до всесторонньої підтримки журналу „Промінь", а редакцію журналу просить зробити мову дописів більш доступною та включити в журнал англомовну частину і цим поширити культурно-освітню працю при наших Відділах.

8. Для того щоб членство у відділах могло більше присвятити часу на культурно-освітню працю і на самовихованнях в дусі програми і цілей С.У.К., З'їзд просить керівні органи складових організацій створити спеціяльну комісію для простудіювання способів фінансування наших установ і організацій, щоб видавати менше організаційного часу на придбання фінансів.

9. З'їзд низько клонить голови в пошані пам'яти замучених штучним голодом наших братів і сестер в Україні з нагоди 45-ої річниці тієї великої трагедії українського народу, як також висловлює свій подив стійкості українських оборонців прав людини, які за свої переконання і вільний розвиток української культури в Україні несуть тяжкі кари від уряду Советського Союзу. З'їзд просить уряд Канади посилити свої заходи в обороні переслідуваних в Україні й інших країнах світу перед відповідними комісіями в Об'єднаних Націях, зокрема ж перед Комісією Людських Прав.

* * *

Ми, вільні громадяни демократичної Канади, не можемо спокійно спостерігати, як зневажаються на наших очах найелементарніші людські права наших братів в Україні та по інших країнах світу, бо таке поступування означало б нашу солідарність з опресорами.

В суботу вечером відбувся спільний бенкет з участю делегатів та гостей, яким керував голова пров. управи ТУС п. Степан Франко. Молитву перед вечерою на бенкеті провів о. прот. Василь Бойчук з Канори, а головну доповідь глибоко-змістовну виголосив голова Краєвої Управи СУС п. Отто Єринюк з Едмонтону. Підчас бенкету відбулося вручення стипендій для студентів. Цю точку перевела референтка стипендій пані К. Волощук. Цього року одержано 9 аплікацій. Провінційна Екзекутива призначила 4 стипендії, що ними наділено таких студентів — Богдан Гарбус з Саскатуну, Одарка Ортинська з Канори, Христина Вівчар з Саскатуну і Шерел Ґерман з Йорктону. Підчас З'їзду була вистава вишивок, що в ній взяли участь 7 відділів. За найкраще виконання вишивок був винагороджений відділ ім. О. Пчілки в Йорктоні. Суддями були — пані: Люба Кут з Ванкуверу, Василина Стиранка з Стінен і Марія Мисак з Канори. Вислід змагання проголосила та вручила нагороду пані Л. Кут.

На закінчення З'їздового бенкету відбулася концертова програма, в яку входили такі точки: Український танок з Канори, сольо-спів Одарки Ортинської з Канори та сольо-танок — інструктора танків Лева П'ясти З Саскатуну.

В неділю в год. 10:00 ранку відбулася Свята Літургія в Українській Прав. Церкві Св. Преображення, що її відслужив о. прот. С. Зузак. Після обіду в Авдиторії слідувала доповідь пані Л. Кут з Ванкуверу на тему „СОЮЗ УКРАЇНОК І НАША МОЛОДЬ". Доповідь вислухали присутні з великим зацікавленням. Підчас З'їзду була розложена вистава всіх книжкових видань нашої Централі С.У К., а також підручників для Садочків, Українських і Недільних Шкіл. Учасники З'їзду мали нагоду оглянути, провірити а навіть набути собі деякі потрібні матеріяли. З'їзд у цілому був спрямований на збереження української мови та наших молодих батьків у рядах самостійницьких організацій. Учасники цього величного З'їзду висловлювали своє задоволення з його перебігу,

(Докінчення на стор. 18)

To Mark the International Year of the Child 1979

A New Perspective on the Gifted Child

"Bright children are like kids who are incessantly hungry — they get in the way, God bless them," says Dr. Bruce Shore, associate professor of education, McGill University, Centre for Learning and Development. Dr. Shore is an articulate advocate for the gifted. His current research relates to the learning styles of gifted children and the kinds of learning situations which serve them best.

"There is no precise definition for giftedness" he says, "For it comes up in different ways. If you're talking in academic or intellectual terms, then it means children who are brighter, learn faster, are more adult in their thinking than their peers." He explains that "bright children often become behaviour problems, and that if they don't find a release for their energy, they can get into trouble. Statistics show that gifted children are overly represented among school dropouts, adolescent suicides, and juvenile delinquents."

Dr. Shore advises that "motivation is very important, and that it certainly contributes to observable giftedness. For instance, it's easier to ascertain that a child has some particular intellectual gift if he is motivated to do things which display it. Children who are better motivated are certainly more likely to take advantage of their gifts and enjoy them to the full. Sometimes a teacher, an uncle, or a grandparent inspires them. Occasionally, it's a parent, but nobody ever does something because their parents want it."

"Gifted children seem in general to prefer to work alone, but they must be excited about learning and inquiring and enjoy pushing a subject to its limits. Children soak up enthusiasm."

"We have an unfortunate situation regarding gifted children in the school system. They are an identifiable group that is not well served by the way things are structured at present. We've fallen into stereotypes about giftedness, and seem to feel that there is something abnormal about it. It is not abnormal at all. High intelligence, though not typical, is quite normal. It is important to regard these gifts as normal and good and healthy. Humanity needs gifted people."

(Excerpts from McGill News)
Fall 1978

The purpose for International Children's Year (ICY) :—

To encourage all contries to promote the wellbeing of children.

To heighten awareness of children's special needs, among decision makers and the public.

To recognize the link between programs for children on one hand and economic and social progress on the other.

To spur specific, practical measures to benefit children in both the short and long term.

Edward Marks, associate director of the UN secretariat for IYC says: "It's a year for national action. Each country will decide its own priorities regarding its children."

"Western society considers itself youth-oriented, but it has been noted that our children are being short-changed. Plans for U.S. children include boosting immunization programs, and a justice department study of the incarceration of juvenile offenders. European countries are actively planning a conference on the legal rights of children." We do need laws to protect the unborn child from a mother who smokes, — and children need protection from parents who smoke. "International Year of the Child, — legitimates interest in children's concerns. It serves as a time in which government is justified to take steps previously thought necessary but not raised to high priority."

What are we doing for International Year of the Child? What are we doing for our children in Ukrainian and Sunday Schools and for our Youth in SUMK?

Excerpts, Toronto Star, 4/9/78.

(H. Melnyk)

У світлу пам'ять мого дорогого мужа бл. п. Стефана Магери, який упокоївся 1955 року в м. квітні, в його пам'ять складаю нев'янучий вінок та засилаю $12.00 на журнал „Промінь". Дружина Анна Магера, Кемсак

Reflections On The Past And Thoughts About The Future

An address delivered by Dr. Natalia Aponiuk at the 25th Convocation of St. Andrew's College
July 14, 1978

(The address, delivered in Ukrainian, was translated by Dr. Aponiuk)

I take great pleasure in the opportunity to speak to this distinguished gathering which is celebrating the twenty-fifth convocation of St. Andrew's College and the sixtieth anniversary of the founding of the Ukrainian Greek-Orthodox Church in Canada.

It seems to me that I was asked to speak here not only because I am a newcomer, having only recently come to the University of Manitoba, but also because, as the daughter of a priest who has served for many years in this Church. I am, in some measure, a link between the academic and ecclesiastical worlds. I might mention that I am not only one in such a position. There are three of us at this university (I have in mind only the women): Dr. Iraida Gerus-Tarnawecky and Dr. Odarka Hrycyna-Trosky, who are also present. However, since our position is unusual, I hope you will bear in mind that my words are not only those of a scholar of Ukrainian origin, but also those of a person brought up within our Church.

On occasions such as these, it is traditional to mention all that has been attained and all that is now being contemplated. I will adhere to this tradition to at least some extent. As a result, if my address must have a title — I am going to voice some reflections on the past and thoughts about the future.

At the present time an interesting phenomenon may be observed among persons of my generation. These people, born in Canada in the 1930's and 1940's, were, on the whole, brought up in an English-speaking *milieu*, but in families in which it was obligatory to send the children to various Ukrainian courses, albeit sometimes against the child's will. These people reached maturity in the 1950's and 1960's, a time when even in such cities as Saskatoon, Edmonton, and Winnipeg it was shameful to have a non-Anglo-Saxon surname, since it was synonymous with "lower class" and an inferiority complex. Nevertheless, these people spread out across the country and made bright careers for themselves, but in the process they neglected their language, their culture, and their church. Having attained the professional heights, they discovered an inner vacuum. These people discovered that the external Anglo-Saxon trappings which they very carefully donned were not sufficient for them to acquire an Anglo-Saxon identity. And we observe the following: these people, now mature, educated, and cultivated, are seeking their roots. The result of their search is a series of books written in English on Ukrainian themes. Proof that this theme of the Ukrainian-Canadian heritage is of interest to many people is the fact that one of these books was on the Canadian best seller list for some time. And the very fact that a book about the Ukrainian realty could evoke such interest is proof in itself of just how much we Ukrainians have attained in Canada. We have in fact attained more in every sphere than might have been expected from our numbers. And on the whole we have attained everything as a group, as Ukrainians of the Orthodox faith or simply as Ukrainians. We were not assimilated and we did not lose our ethnic identity.

We Ukrainians began our life in Canada as barely literate farmers who had emigrated for economic reasons. The two succeeding migrations, one between the Wars and the second following the Second World War, differed from the first in that the new immigrants came from all parts of Ukraine and from all the social strata. They were not only educated, but included members of the intelligentsia, representing a wide range of ideas and political beliefs and a more highly developed national consciousness. In Canada they settled in the cities and entered the professions.

Nevertheless — and I don't want to detract from the attainments of the newer settlers — it seems to me that we owe our greatest debt to the earliest. It is difficult to imagine that the first Ukrainian settler, having arrived in Canada in 1891, had by 1907 reached the point where he could organize a Ukrainian Teachers' Association and by 1910 could publish the first

issue of the *Ukrainian Voice*, whose function was and is to serve the Ukrainian people. By 1916 young students in Saskatoon were beginning to plan the organization of an institute, which we know today as the Peter Mohyla Institute and whose graduates are found not only among us here today but in all parts of Canada. I don't want to downgrade the concept of historical continuity, but in every instance the institution was founded in responce to Ukrainian-Canadian needs.

Such was also the case with the Ukrainian Greek-Orthodox Church, which was organized *in response to the spiritual needs of the Ukrainians in Canada*. From the beginning, it was, and is, a truly Ukrainian, truly Canadian Church, independent and free from all external and/or foreign influence or domination, wholly democratic. It is, therefore, with great pride that we are today celebrating the sixtieth anniversary of the Ukrainian Greek-Orthodox Church, of its productive work and its great contribution to Ukrainian and Canadian culture.

Now, as in the past, the Ukrainian Greek-Orthodox Church is concerned not only with the religious and spiritual needs of its people, but also with education. Priests always worked not only for the glory of God but also for the benefit of the people. And this is also the main function of all Orthodox institutions and organizations such as the Ukrainian Self-Reliance League, the Ukrainian-Canadian Women's Association, and the Ukrainian-Canadian Youth Association.

The work of education and enlightenment and the welfare of the people are also concerns of St. Andrew's College. The concept of such an institution, which would become a spiritual and cultural-educational center for Ukrainians in Canada, was born in 1932. The thought became an idea and the idea was realized. And we have before us today not only a center for training our priests, but also a center for studying the Ukrainian heritage in Canada.

Having enumerated all these attainments, I wish to return to that mature and, to my mind, important generation which is seeking its roots. How is it possible that even one writer, having gone back to her past both physically and metaphorically, could state that she returned only as a tourist and not as if she belonged? How could she write that her world was broader and not bounded by Ukrainian concerns?

In part, one might explain her reaction by the fact that she did not go deeply into Ukrainian concerns and did not understand their wider ramifications. However, in part, one cannot help but admit that she has a point because she is speaking for all those who every year increase the ranks of people who don't know the Ukrainian language, of those who inter-marry, and of those who abandon the churches to the old people. How can a person be optimistic about Ukrainian things when, going through Ukrainian literature written in Canada (as I recently did), one can only conclude that this literature is being created by the so-called "recent immigrants" or by people of the older generation who don't know English? When one cannot help but realize that our most talented young people are going out onto the wider Canadian stage and writing in English because this is their *native* language?

I have no panacea. I know only that we Ukrainian-Canadians, ever mindful of our great attainments, must adjust to existing reality. We must realize that we in Canada are arriving at a new stage of our development. As a group we have moved upward on all levels—educationally, culturally, politically, materially. Having attained a certain level in every sphere, we must again cultivate the individuals who, in the future, will again raise us as a group. We shouldn't stand in awe (as we now do), for example, a Ukrainian becomes a university dean, or a government minister, or a senator. We are on the eve of a period when such occurences will be the norm and not the exception. We must work to see that this vision is realized. Valentyn Moroz wrote in his "Report from the Beria Reserve":

> Intellect is an individual matter. Therefore, the history of progress is the history of the individual. The so-called mass creates nothing: it is the building material of history, "Everything attained through the activity of the intellect must be created in the mind of an individual . . ."
>
> The sudden appearance of something new (progress) is possible only through movement beyond the existing norm . . . The very nature of creativity is based on the unprecedented and the original, and the bearer of these is the individual.

Will we in fact reach this new high level? There are indications that we will. For example, there are schools in Edmonton in which children are being taught bi-lingually. There is the Canadian Instutute of Ukrainian Studies which sup-

ports graduate students in Ukrainian Studies. We also expect that in the near future the Humanities section of St. Andrew's College will form an even closer connection with the University of Manitoba. But we must make sure that every position concerned with things Ukrainian not demand a sacrifice from the individual, but instead be so appealing in every respect that it attract the most capable of our young people.

Last month, in circumstances similar to this, at the commencement at Harvard, the Russian writer Solzhenitsyn said that the West was declining both morally and spiritually. Thus it was and thus it will continue to be. However, in the West there has always existed and continues to exist the hope and the possibility of renewal. We are capable of the most difficult endeavours and the greatest achievements. And we can accomplish them without the kind of tempering Solzhenitsyn underwent in the labour camps. The only thing that holds us back are our own fears and anxieties. I am hopeful that we will conquer them and in the near future will attain that higher level (which I have already mentioned) in our social and spiritual life.

Cafik Announces Multiculturalism Advisory Appointments

OTTAWA — Canada's Minister of Multiculturalism the Honourable NORMAN CAFIK announced 29 new appointments and five reappointments to the Canadian Consultative Council on Multiculturalism (CCCM). The 100 member Council is an advisory body to the Minister and assists the Minister in developing the government's policy.

The Council also convenes national and regional conferences to provide a larger forum for discussion of issues confrontingg Canada's ethnocultural communities. The CCCM's Second Report which contains a host of recommendations ranging from education to the media was tabled in the House of Commons by the Minister in April 1978.

Composed of Canadians who come from all walks of life and backgrounds, including Canadians of English, French, and native origin, the Council adequately reflects the great diversity of cultural groups that make up Canadian society. The new appointees represent all parts of Canada and replace council members whose three year terms have expired.

From Ontario the Minister appointed Dr. Jurij Darewych, Miss Lillian Petroff, and Mr. John Madeiros, all of Toronto, Mr. Michael Sillato of Whitby, Mr. Mark Ferfolia of Stoney Creek, Mrs. Helen Ciosk of Oshawa, Mrs. Lourene Scott of Guelph, Dr. Theo T. H. Yoo of Ottawa, Mr. George Huber of Port Colborne, Mr. Lyle Browning of Windsor and Rev. John Zivku of Timmins. Mrs. Valve Andre of Toronto has been reappointed.

The new appointments from Quebec will be Mr. Lionel Bureau of Sherbrooke, Dr. Kevork Baghdjian of Montreal and Mr. Mark Lister of St. Laurent. Reappointed for another term were Mr. Severino Boldarin of Montreal, Mrs. Suzanne Drouin of Quebec City, Dr. Roman Olynyk and Mrs. Diana St. B. Weatherall of Montreal.

New Members from Manitoba will be Mr. Robert Rempel of Steinbach and Mr. Alan Bardal Finnbogason of Winnipeg.

ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД

лише брак часу не дав можливості ширше обговорити важливі проблеми.

Зокрема сесії Союзу Українок відзначалися великою репрезентацією делеґаток і членок-гостей відділів Саскачевану. Було зареєстрованих 33 делеґатки та 83 членок-гостей.

Пожертви на організаційний фонд зложили такі відділи — по $25.00: ім. О. Пчілки — Ейлшем-Кадет, Доньки України — Ріджайна, Ольги Кобилянської — Шіго, Олени Пчілки — Йорктон, Ольги Басарабової — Геффорд, Олени Пчілки — Норт Бетелфорд, Ольги Кобилянської — Витков; по $20.00 — відділи: Ганки Романчич — Саскатун, Ольги Кобилянської — Тіодор і Ольги Басарабової — Нипавин; по $15.00 — відділ Хариті Кононенко — Блейн Лейк; по $10.00 — відділи: Ольги Кобилянсщкої — Данвел, Княгині Ольги — Кадвирт і Лесі Українки — Ватсон; особисті пожертви по $10.00: пані Анна Калин, Блейн Лейк, пані Марія Цьона, Блейн Лейк і пані Юстина Талпаш, Бюкенен.

Галя Зузак

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРИ ЯСЛАХ

Над містечком Вифлеємом царювала темна, але погідна ніч. Ніхто з мешканців і в голову собі не клав, що там за містом прийшов на світ Ісус, Спаситель світу. Довкола Вифлеєму на лугах пасли вівчарі свої отари. Змучені працею поклалися вони коло теплої ватри і поснули. Опівночі, коли на землю ступив Бог-Дитя, небо засіяло незвичайним блеском. Вівчарі прокинулися... „Горить!" — крикнув один із них і всі схопилися з леговищ.

Одні плакали з безпорадности, інші хотіли втікати, а всі дрижали зі страху.

— Не бійтеся — сказав один зі старших вівчарів — Господь опікується нами і нічого злого нам не може статися; помолімся лише до Нього, а Він дасть нам розраду.

Впали на вколішки і почали кликати: — Змилуйся, змилосердися над нами! — Молять ся гарячо, щиро — і о диво! З ясніючого неба сходить зоряний ангел: — Не бійтеся! — говорить — той блиск — це світло зірки, що засяла над вертепом, де уродився Господь ваш, Ісус Христос. Поспішайте до Нього, вівчарики, віддайте Йому свої серця, втіште Його своїми пісеньками, а Він наділить вас щастям і втіхою.

Сказав — і мов його не було, а здивовані вівчарики довго дивилися в той бік, куди відій шов, і нараз з їх грудей залунала гаряча, щира, як їх серденька, пісня:

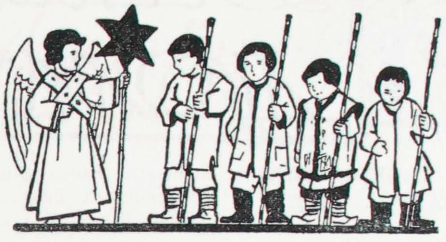

До Ісуса поспішаймо,
Всі поклін Йому віддаймо,
Привітаймо, як умієм,
І Ісуса і Марію!
До Ісуса поспішаймо...

Вкінці прибігли до святого вертепу, а глянувши на пречудове Дитятко, впали на коліна, зложили свої дарунки і закликали весело:

Вітай, Ісусе, в яслах сповитий,
Хоч і убогий, славою вкритий.
Зішли нам ласку, Твоїй дітворі,
Просимо, Боже, Тебе в покорі.

А Ісусик простягав свої рученята і благословив вівчариків.

**
*

Незабаром прийшли до Вифлеєму три владики мудрі і багаті: Каспер, Мельхіор і Валтазар. І вони за світлом зірки поспішили до божественного Дитяти, бо й вони хотіли зложити Йому поклін і дари.

Дивувався народ, що багаті владики в золотих ризах і вінцях на головах хочуть бачити убогу дитину в вертепі. А владики сказали:

— Хоч убога ця дитина в яслах — проте багатша і щасливіша від нас; ми маємо лише золото і самоцвіти, а вона має всі серця добрих людей.

Прийшли до вертепу і зложили миро, кадило й золото. І ось у слід за вівчарами і владиками підходять усі інші до ясел і несуть дари.

Підійдіть до ясел і ви, українські діточки, і дайте Ісусикові свої добрі щирі серденька. — Втішайтеся з вівчариками, що можете приблизитися до Дитятка і співайте Йому весело. З владиками дайте Йому миро, кадило і золото.

Миро — це ваша любов до Бога і людей. Кадило — ваша пошана для Нього. Золото — це скарби ваших сердець: добрі діла, добрі наміри, добрі думки — все те зложіть при яслах і просіть благословення для себе і тих, яких любите!

Р. З.

М. Лисич

ЯЛИНКА

Летять, летять сніжиночки,
Лягають до землі.
І сяє в нас ялиночка
У золоті й сріблі.

Хай біла хуга стелиться —
Не пустим її в дім
Танцюємо метелицю,
Нам весело усім.

Ми Новий рік стрічаємо
У цей щасливий час.
У гості всіх прохаємо:
На свято йдіть до нас!

Довкола дому

Стефанія Кульба

ПЕЧЕННЯ З ЯЛОВИЧИНИ (POT ROAST) — BEEF

3 - 4 ф. м'яса (пот ровст)
1 торбинка сухої юшки з печериць крім оф машрум)
2½ горнятка води

М'ясо обсмажити з усіх боків. Уложити до посудини до печення. Розколотити юшку з водою, залляти м'ясо; накрити та пекти при 350°. Подавати з печеною картоплею.

ЦВІБАК

6 яєць
½ ф. цукру-мучки
½ ф. муки
1 ложечка порошку до печива
шкірка з однієї цитрини
оріхів або мигдалю

Жовтки відділити від білків і терти в мішалці з цукром. Додати цитринову шкірку. Окремо вбити білки на тугий шум, додати до попереднього і вимішати. Постепенно додавати муку, порошку до печива і вимішати. Вкінці додати оріхи, добре вимішати. Вимастити форму величини 13 x ½ x 3 і виложити тісто. Пекти около 45 - 55 хвилин при 350°. Вийняти з посуди коли прохолоне.

HOLUBTSI (UKRAINIAN STUFFED CABBAGE ROLLS — FRENCH'S STYLE)

1 large head cabbage
1½ to 2 cups tomato juice
2 tbsp. butter or marganie, melted
½ tsp. sugar
1 tsp. salt
¼ tsp. black pepper
1 tbsp. Worcestershire Sauce

Rice Filling

½ lb ground beef
½ lb ground pork
or 1 lb. ground beef
1 medium onion chopped
1 tsp. Worcestershire sauce
1 pkg. French's Hamblrger Fixin's Rice Oriental Dinner

Remove core from cabbage. Place head in a deep saucepan, pour boiling water into the hollow of the core, covering head completely. Let stand until leaves are limp and easy to roll. Drain, take leaves apart carefully. Cut off hard centre rib form each leaf and divide into two sections.

Brown ground meat and onion in 10" skillet. Make up Rice Oriental following directions on box but reducing water to 3 cups and adding Worcestershire sauce.

Preheat oven to 350°. Grease a large covered casserole. Cover bottom of cassero'e with extra leaves. Place spoonful of filling on prepared sections of cabbage leaves and roll tightly. Arrange rolls seamside down in layers in casserole. Combine tomato juice, butter, sugar, salt, pepper and Worcestershire Sauce; pour on rolls. Protect top with a few large leaves. Cover and bake in oven for 1½ to 2 hours. Serve hot.

РЕЦЕПТА ДЛЯ „ЩАСЛИВОГО І ВЕСЕЛОГО НОВОГО РОКУ"

Не раз Вам Ваші приятелі і дорогі рідні бажають „Веселих Свят і щасливого Нового Року". Та бажання такі це тільки мрія. Славословія. Чи дійсно хочете мати веселий рік? Візьміть дванадцять гарних повно-дорослих і дозрілих місяців. Вибирайте тільки такі, які вже цілком вільні від старих споминів гіркоти, злоби, ненависти та заздрости. Обчистіть їх цілком від прилиплої злоби і злости. Відберіть всі познаки і сліди дрібничковости та дріб'язковості. Вкоротці, подбайте, щоб кожний місяць був вільний від всього минулого, а свіжий і чистий так як належить новонародженому в протязі часу.

За тим, поріжте кожний місяць на тридцять або тридцять-один поодиноких маленьких кусочків, всіх рівного розміру. Вони збережуться, але тільки на один рік, отож не пробуйте приготовити всіх в один час. Люди часто зіпсують всі тому, що пробують приготовляти всіх разом.

В кожну частину, цебто в кожний день, вкладіть дванадцять частин віри, одинадцять витривалости, десять відваги, дев'ять праці (дехто вилишує цей складник і тим самим псує все решта), вісім надії, сім вірности, шість свободи, п'ять добродійности, чотири відпочинку (вилишувати цей складник це те саме що вилишувати олій в салаті — не робіть цього), три молитви, двоє міркувань і одну частину тільки добре вибраної рішучості. Для приправи і насолоди і трошки радості, додайте трошки сміху, пушку безглуздя, дрібочку забави і повне горня доброго гумору. Долийте любови досхочу, а до всього поданого додайте ще сили, енергії і витревалости. Зваріть це все у теплому, палкому серці. Приправте кількома усмішками і дрібочку радості. По тім подавайте спокійно, щедро і весело — а ВЕСЕЛИЙ РІК БУДЕ ПЕВНІСТЮ.

Пам'ятайте — з сумішкою і молитвою — дванадцять нових і чудових місяців відано у вашому імені для вашої розпорядимости. Батько „Час" підписав для Вас вексель, так що маєте „кредит карту" на цілий рік.

А коли зробите помилку, старайтесь неповторити її. Смійтеся зі всіх труднощів а вони зникнуть скоро. Пробуйте з власної ініціятиви набирати все більше відповідальности а вони чим раз будуть ставати легшими. Кажіть все правду і знайдете все легший вихід. Вкладіть в кожний день повний день праці і збирайте жнива в наслідок своєї праці. Вірте що люди чесні і справедливі і знайдете, що вони будуть дорівнювати вашим сподіванним. Щоденно вірте в Бога в Він вас здивує Своєю добротою.

Річні звіти відділів Союзу Українок Канади

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори товариства відбулися 8 листопада 1977 року в залі собору Св. Володимира.

Збори відкрила голова відділу пані Наталя Бал. Отець митрат В. Федак провів спільну молитву і говорив в дусі заохоти жіноцтва до успіхів в праці для добра церкви і народу. Він подякував голові пані Бал, управі і всій організації С.У.К. за їх підприємства і діяльність в протязі року, які були продовженням культурно-релгійної і громадської праці. Після вибору президії, пресідницею зборів була пані Дипко, а секретарювала Аделія Кирилюк. Вшановано пам'ять померших членок хвилиною мовчанки. Членки заряду і комітетів здали звіти цілорічної діяльности Товариства.

В 1977 році важливою подією було урочисте святкування 50-ліття — Ювілею Союзу Українок Канади, який відсвяткували 6 лютого посвяченням прапора з доповіддю пані Ганки Романчич-Ковальчук і концертом. Членкам, які працювали 40 - 50 літ в Союзі Українок Канади, було вручено корсажі. Програму вклав Комітет культ.-освіти. Товариство спільно святкувало ювілей разом з ТУС і СУМК 15 - 16 жовтня. Збори священиків місійної округи відбулися в лютому. В березні о. д-р Удод з Саскатуну відвідував СУС в Гамілтьоні, щоб зібрати інформації про існування і працю СУС. В червні відбулась панельна дискусія на тему „СУС — сучасність - майбутність". Культ - освітний комітет влаштував відзначення свята Лесі Українки в місяці лютому. Писанкове бінго з продажем Великодного печива відбулося успішно, також і вишиване бінго. В червні місяці відбувся Річний весняний базар і також відділ прийняв участь в „Каравані" Інституту Св. Володимира в Торонто. Ця акція принесла 130 дол. в користь Інституту.

Програмовий комітет приготував в травні весняний чай, головною доповідачкою була пані Анна Балан від Інституту Св. Володимира з Торонта, яка показувала експонати мистецьких виставок Інституту. Програмовий комітет дав показ ноші у вересні.

Підчас драматичного фестивалю СУМК в квітні, членки брали участь не тільки приготованням обіду, але і демонстрацією варення пирогів і хрустів.

Відділ також брав участь як член Жіночої Ради Гамильтону в церемонії Громадянського суду і привітом 50 нових громадян Канади перекускою. Всі підприємства звичайно кінчалися перекускою, яку приготовляли членки відділу.

Голова пані Бал відвідувала засідання КУК, а на запрошення від Гамільтонського відділу Об'єднаних Націй разом з пані Пасікою і пані Олексюк, були на бенкеті і їх річних зборах. Голова також була присутня на засіданнях Програмового комітету, Недільної школи, СУМК і конференції СУС/ТУС. Делеґаткою на 50-літній Ювілейний з'їзд в Саскатуні і на Конгресі КУК у Вінніпезі була голова відділу пані Бал. Пані Бал склала подяку за знамениту кооперацію, поради і моральну підтримку всім членам і комітетам.

Слідуючі комітети були активними: 1) Телефонічний, очолюваний —. Когут, 2) Культ.-освітний — В. Логин, 3) Програмовий — Галею Липка, 4) Догляд кухні — господині пані Корній, Розалія Окраїнець, М. Баран, Анна Козак, Н. Павлюк, Л. Стриковська, А. Радчук, Н. Бал, 5) Відвідування хворих — К. Баюс. 6) Сестрищі — пані Антонюк, 7) Комітет Недільної школи, 8) Референтки Інституту Св. Володимира, Місцевої Жіночої Ради і КУК, 9) Комітет бінга.

Пані Бал подякувала президії, привітала всіх і запросила до спільної праці.

Аделя Кирилюк, секр.

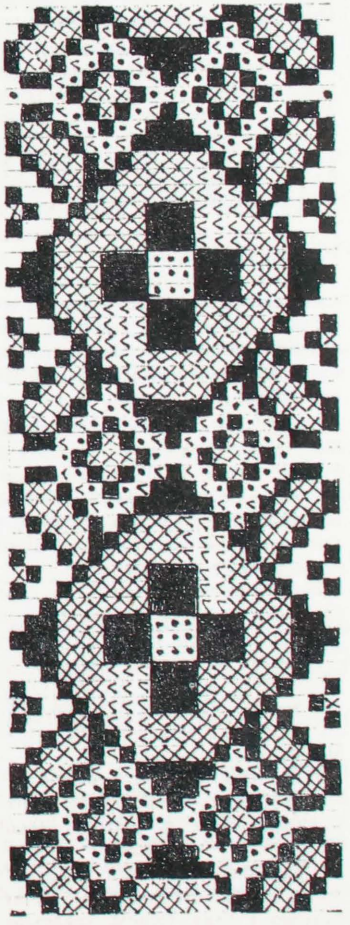

Декоративний взірець на чоловічу сорочку, блюзку, суконки з Буковини — повіт Вижниця — громада Вихтинець - Киселиці. Вишитий хрестиковим стібом.

■ чорна, X червона 814 DMC, V зелена 319, • жовта 444

КАДВОРТ, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Річні збори відділу відбулися 2-го листопада 1977 року в залі під церкво. Голова, Савеля Ґриба відкрила збори молитвою і подякувала членкам за їх щиру співпрацю в минулому році. Предсідницю зборів була Софія Котелко, а писаркою Анна Тріщук.

Слідували звіти секретарки та касирки. Впродовж року відбулися 8 місячних зборів, одні надзвичайні збори, та річні збори. Всі обіжники Централі були читані на зборах.

Жіноче т-во влаштувало такі підприємства: розіграв ку, продаж Різдвяного печива, продаж Великоднього печива та писанок, спільну Щедру вечерю; храмовий обід, один похоронний обід, членки приготовили перекуску на окружні збори, спільний „вінер ровст", мали прийняття для голови пані А. Шемелюк, дарували Різдвяні пачки дітям, мали 3 бінго та один вечерок роковин у домі Старших громадян, дали нагороду для абсольвента з місцевої школи; робили голубці на обід на оселі „Зелений Гай". Ми вислали делегатку на Ювілейний З'їзд в Саскатуні, та на Провінційний з'їзд. Добродійний Комітет відвідував хворих в шпиталі та посилав картки хворим.

Членки Наталя Котелко і Зеновія Юзик навчали в недільній школі, а сумківки Реня Митрополит і Дарія Юзик навчали в Рідній школі.

Відділ сповнив бюджет до Централі Союзу та склав пожертву на такі цілі — Музей С.У.К. в Саскатуні — $110.00, до церкви — $350.00, організаційний фонд — $10.00, З'їздовий фонд — $25.00, до Недільної школи $23.27;; на місцевий шпиталь — $10.00.

Фінансовий звіт — осталось з 1976 — $2,481.56; прибуток в 1977 році — $1,160.93, розхід — $1,097.90, лишається в касі — $2,544.59.

Заряд відділу на 1978: голова — Анна Тріщук, заступниці — Наталя Котелко і Ґеня Тріщук, секретарка — Леся Дяків, заступниця секретарки — Зеновія Юзик, касирка — Анна Митрополит. Сестриці — Агата Тріщук і Наталя Котелко. Господині — Марія Табашнюк, Юлія Дяків, Ґеня Тріщук, Анна Тріщук, Леся Дяків, Савеля Ґриба, Наталя Котелко, Агата Тріщук. Контрольна комісія — Ольга Заставна, Софія Котелко, Наталя Котелко. Добродійний комітет — Ольга Заставна, Агата Тріщук, Анна Митрополит, Шерил Котелко.

Недільна школа — Зеновія Юзик, Наталя Котелко, Милдред Сопотик; референтка Музею — Зеновія Юзик. Референтка „Променя" — Савеля Ґриба. До преси — Савеля Ґриба. Телефонічний комітет — Ольга Заставна, Ґеня Тріщук, Леся Дяків. Дому Старших Громадян — Юлія Дяків, Доця Тріщук, Марія Табашнюк. Старшуй СУМК — Савеля Ґриба, Анна Тріщук. Молодший СУМК — Катруся Шолтер, Леся Дяків.

Зеновія Юзик, секр.

БЛ. П. РОЗАЛІЯ ЛЕОНОРА (АННА) КРИВОБЕДРА
Монтреал, Кве.

У четвер 24 серпня 1978 р., у шпиталі Роял Вікторія, відійшла у вічність Леонора Кривобедра.

Народилася Леонора Борис 15 листопада 1903 р. в селі Підгайчики, повіт Теребовся. В 1930 році приїхала до Канади.

Леонора разом зі своїм чоловіком Іваном була довголітньою членкою Собору Св. Софії і також доброю членкою Союзу Українок Канади, відділ Доньки України. Довгі літа передплачували „Український Голос" та журнал „Промінь". Леонора була спокійної і лагідної вдачі і мала багато приятелів.

Першу Панахиду відправив о. Захарій Ревко в суботу вечером, 26 серпня, а в неділю вечером відправив Панахиду о. Ігор Куташ, настоятель Собору.

У понеділок 28 серпня Похоронну Службу відправив о. Куташ а дякував пан О. Кіпибіда. Потім тіло покійної було перевезено на українську православну частину цвинтаря Мавнт Роял. Учасники похорону були запрошені до церковної залі, де відбувся поминальний обід. Господарем тризни був п. Роман Бейба, а також слова співчуття висловили о. Ігор Куташ і членка Союзу Українок Канади, пані Анастасія Колісник, яка заступала голову Товариства. При цьому була переведена збірка на нев'янучий вінок в пам'ять покійної, яка принесла $268.00 на Будівельний Фонд Собору Св. Софії. З тої суми переслано $35.00 на журнал „Промінь".

На закінчення від імени мужа Івана, пан Р. Бейка подякував родині з Торонта і всім учасникам похорону за їх останню пошану, яку віддали покійній Леонорі. Зокрема дякувала пані Олі Беґа Моронні, яка займалася всіми похоронними справами.

Покійна залишила у глибокому смутку мужа Івана, дальшу родину і багато приятелів. Хай канадська земля буде її легкою. Вічна їй пам'ять!

Учасниця похорону, М. В.

* * *

ПОДЯКА

Горем прибитий муж складає щиру подяку пані Олі Беґа Моронні за її велику поміч і розраду. Дякую о. І. Куташові і о. З. Ревкові за їх молитви, п. О. Кіпибіді за дяківство і всім учасникам Панахид і Похорону. Щира подяка всім, що прислали квіти і тим котрі дарували на нев'янучий вінок. Ще дякую всім, які відвідували мою дружину у лікарні і всім, які чимнебудь причинилися до відання останньої пошани покійній.

Муж Іван

В першу і другу болючу річницю смерти наших дорогих незабутніх Батьків, Протопресвітера Д-р Володимира і Добродійки Леонії Слюзарів, — 26. XII. 1976 - 10. III. 1978.

В глибоких молитвах та у великому жалю клонимо наші голови перед їх пам'яттю, яка вічно буде жити в наших серцях.

„Покинувши тягар всіх форм земних, Коли спочили [втомлені долоні,
Цвіте до віку суть думок Ваших,
Де вічна суть в ясних сузір'ях тоне..."
(Леся Храплива)

На пресовий фонд „Промінь" — на нев'янучий вінок, $25.00 зложили діти —

Роман, Люба і Галина, та внуки

— — — — —

Замість китиці квітів на свіжу могилу бл. п. Стефанії Пауш, яка упокоїлась 13 листопада 1978 року, складаємо в її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Засмученій родині висловлюємо щире співчуття.

За відділ ім. О. Басарабової в Тандер Бей
А. Морфі

— — — — —

Складаємо китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу бл. п. Стефанії Пауш, заслуженої суспільно громадської діячки, яка упокоїлася в Едмонтоні 13 листопада, 1978 року, в її світлу пам'ять складаємо 20.00 дол., на журнал „Промінь".

Дорогій дочці Ліді, синові Борисові, зятеві Данилові, невістці Довін, внукам і правнукам, сестрі Емілії, братові Вікторові, та всім її посестрам, побратимам, приятелям, знайомим і землякам в Канаді і в Україні висловлюємо глибоке співчуття.

Іван Ільків з родиною, Едмонтон

— — — — —

У річницю смерти мого дорогого мужа бл. п. Федота Лимара, та сина Константина, в їх світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь"

Анастасія Лимар, Ванкувер

НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНЕЦЬ

У світлу пам'ять заслуженої громадської діячки, бувшої голови й теперішньої кореспонденційної секретарки Централі Союзу Українок Канади, бл. п. СТЕФАНІЇ ПАУШ, яка впокоїлася дня 13-го листопада 1978 року в Едмонтоні, на її свіжу могилу сплітаємо вінок з нев'янучих квіток, засилаючи $25.00 на журнал „Промінь", який Покійна читала, його цінила й ним гордилася.

Всій Родині Покійній висловлюємо наші найглибші співчуття. Нехай Всемилостивий Господь скріпить усіх їх Своєю Ласкою у їх смутку, а Покійну всім нам Дорогу Особу за її віддану працю для своєї Церкви, своєї Організації Союзу Українок Канади й свого народу хай винагородить Небесним Царством там, де всі Праведні перебувають. Вічна їй пам'ять!

За Провінційну Екзекутиву Союзу Українок Канади
на Саскачеван
Павля Данильчук — голова
Добр. Ольга Бойчук — корес. секр.

— — — — —

Складаю нев'янучі вінки у світлу пам'ять наших дорогих родичів — бл. п. Василя й Анни Стефури і бл. п. Василя та Ірини Хімюк та у їх незабутню пам'ять засилаю $10.00 на „Промінь".

Т. Хімюк і родина, Вінніпег

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок — $16.00 на „Промінь" у світлу пам'ять мого дорогого мужа, бл. п. Михайла Мазуркевича, який упокоївся в Едмотоні 21 квітня 1978 року.

Дружина Олена Мазуркевич, Едмонтон

— — — — —

Членки відділу ім. Лесі Українки в Трансконі, Ман., складають нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Ірини Шипи — 89 років, яка упокоїлась 8-го жовтня 1978. У глибоку пошану покійної членки, відділ складає на журнал „Промінь" $15.00. Вічна їй пам'ять. Родині покійної висловлюємо глибоке співчуття.

За відділ — Славка Собкович

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого брата Василя Скоріка, який відійшов у вічність 5 листопада 1973 року в Монпельє, Франція, складаю нев'янучий вінок і засилаю $5.00 на „Промінь" і $5.00 на Музей Союзу Українок.

Людмила Бризгун з родиною, Торонто

— — — — —

У восьму річницю смерти дорогого батька, діда й прадіда бл. п. Григорія Михайлишина, який упокоївся 11-го грудня 1970 р. і в п'яту річницю смерти дорогої мами, баби й прабаби бл. п. Марії Марії Михалишин, яка упокоїлася 26-го січня 1974 р. кладемо на їх могили нев'янучі вінки та у їх світлу пам'ять складаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя і зять Володимир Базюк,
внуки й правнуки

— — — — —

У п'яту річницю смерти мого незабутнього мужа, тата і дідуся Михайла Гарасимчука, який упокоївся 23-го листопада 1973 р., у його світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна, діти і внуки, Саскатун

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

баиає

усім народнім працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
У МАЗЕПІ, САСК.

Христос народився

Д. Маковська, голова О. Маковська, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам та всьому українському народові.

ВІДДІЛ ІМ. Л. УКРАЇНКИ В БРЕНТФОРД

О. Гриньків, голова **А. Пережак,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

своїм клієнтам і приятелям

KARASEVICH & ASSOCIATES

адвокати, повновласники і нотарі

467 Henderson Highway, Winnipeg, Man.
Tel. 668-6144

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

Д-р і ПАНІ Е. ЦИМБАЛІСТИ

своїм приятелям, українському громадянству Йорктону й околиці і всьому українському народові.

ЙОРКТОН, САСК.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

щиро бажає

українському громадянству м. Йорктону, Айтуни й околиці та всьому українському народові

BAILEY'S FUNERAL HOME
Allan & Colleen Bailey
YORKTON & ITUNA, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

читачам „Променя"

ВЗАЇМНА ПОМІЧ

UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY OF CANADA
FRATERNAL LIFE INSURANCE
235 McGregor St. **Tel. 586-1364**
WINNIPEG.

Найкращі побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES

OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

1014 Main Street **Phone 582-4744**
Winnipeg, Man.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям, прихильникам і приятелям

засилає

Ale'x Appliances and Sporting Goods

240-20th Street West Phone 249-1913
SASKATOON, SASK.

Alex M. Chomyn *Ken M. Chomyn*

Найкращими побажаннями

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

вітає

Ієрархію Української Православної Церкви, Центральну Управу Союзу, Провінційні Екзекутиви, редакційний персонал „Променя", всіх членок Союзу з їх родинами та ввесь український нескорений народ на рідних землях

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
при Катедрі Св. Володимира
в Торонті, Онт.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

й Щасливого Нового Року

засилає

Провінційна Управа Союзу Українок Канади
на Саскачеван

Проводові Української Греко-Православної Церкви в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, нашому Духовенству, всім проводам і членству складових організацій Союзу Українців Самостійників, Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції „Променя", всім членкам нашого Союзу й їх родинам та всьому українському народові

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! *СЛАВІМО ЙОГО!*

Павля Данильчук — голова **Добр. Ольга Бойчук — кореспо. секр.**

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1979 Року

засилає

МАНІТОБСЬКА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і духовенству, редакції журнала „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Добр. Юстина Лучак, голова — **Анаст. Міненко,** кор. секр.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членки відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки

при Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Павліна Ігнаш, голова — **Ольга Ковальчук,** секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

членки відділу ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск.

Левайна Вінтоник голова — **Галя Зузак,** секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
СВЯТОГО ЙОРДАНУ і НОВОГО РОКУ

засилаємо привіт і щирі побажання
Радісних Свят Народження Христа
та Щасливого Нового Року:

Владикам, Президії Консисторії і священству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, С.У.К., СУМК, філіям Музею Канади Союзу Українок, його членам, жертводавцям, редакціям, працівникам часописів: „Промінь", „Вісник", „Канадійського Фармера", „Українського Голосу", Дирекціям Інститутів і всьому українському народові в Україні та у вільнім світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

ДИРЕКЦІЯ ГОЛОВНОГО УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ В САСКАТУНІ

Голова: **М. Ткачук** Секр.: **О. Заставний**

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
при Соборі Св. Софії в Монтреалі, Квебек

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Е. Підвисоцька, голова
С. Кульба, кор. секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Ванкувер Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам всіх відділів, та їх їх родина, та всьому українському народові.

Лелія Митрук, голова
Павліна Клюкевич, рефер.

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Анна Холод, голова
Марія Гарбус, реф. „Променя"

Провінційна екзекутива
Союзу Українок Канади на Алберту

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

управам і членству всіх складових організацій СУС та нашому духовенству УГПЦ в Канаді. Зокрема вітаємо рідзвяним привітом Центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію та читачів „Променя", членкинь відділів і загально все українське суспільство.

Славка Фербей, голова
Розалія Фарина, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ

Членам Кредитової Спілки „Союз" їхнім Родинам і Всьому Українському Народові, де йому вільно і там де не вільно святкувати ці Свята, бажає

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ „СОЮЗ"

при 406 Бетурст вулиці в Торонті і її Філія при 2258 Блур вул. Захід.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМ ЙОГО!

Щоб землю з небом в одно злучити,
Христос родився, Славіте!"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі

ОЩАДНО-КРЕДИТОВА СПІЛКА „КАРПАТІЯ"

Вступайте в члени і користайте з наших услуг!

CARPATHIA CREDIT UNION LTD.

950 Main Street Phone 586-8431

Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та Щасливого Нового Року

б а ж а є

БОРИС ТЕОФІЛЬ ПАУШ, власник

♦♦♦

"Particular People Pick Paush
the most walked about shoes in town"

PAUSH FINE SHOES

B. T. (BORIS) PAUSH

BONNIE DOON SHOPPING CENTRE **Phone**
Edmonton **466-1437**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. СВЯТОЇ ОЛЬГИ

У ВЕРНОН, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Василина Кучер, голова **Настасія Микитюк,** кор. секр.

З Різдвом Христовим та Новим Роком

поздоровляємо Централю Союзу Українок Канади, все її Членство, Централу С.У.С. і членство його складових організацій, Ієрархів та все Духовенство нашої У.Г.П.Ц. і ввесь Український Народ у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився! — Славімо Його!

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

Марія Вакалюк, голова — **Олена Дзюбенко,** кореспонд. секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

Центральній Управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, членству відділів і всьому українському народові

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК ім. ДОНЬКИ УКРАЇНИ в Тандер Бей, Онт.

Оля Михайлишин, голова — **Ольга Ковальчук,** секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступаючого
НОВОГО 1979 РОКУ

вітаємо

Блаженнішого Митрополита Андрея, Владик і все духовенство нашої Церкви, членок проводу Союзу Українок Канади в центральній управі, провінційних екзекутивах і все членство нашої організації по відділах, редакцію „Проміня" і весь український народ у вільному світі та на Рідних землях.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ГАМІЛТОН

Галя Олексюк, голова — **Надія Денюк,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм покупцям і приятелям та всьому українському народові

PARK PLAZA FLORISTS
BROADWAY PARK PLAZA
PARKLAND MALL

YORKTON, SASKATCHEWAN

Bill and Auth Hartridge

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК ІМ. Л. УКРАЇНКИ

в Оттаві

Єпископатові УГПЦеркви, Централі СУС і їх складовим проводам, редакції „Промінь" і всьому членству по відділах.

В. Сенчук, голова — **Л. Подольська,** секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

українському громадянству в Йорктоні і околиці та всьому українському народові

John McPake & Staff

CHRISTIE - McPAKE'S FUNERAL HOME

22-5th Ave. N., Yorkton, Sask.

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від

CROPO FUNERAL CHAPEL

Telephone 586-8044

N.W. Main at Luxton **Winnipeg, Man.**

Thomas B. Cropo — president

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилаємо

Нашій родині, приятелям і знайомим.
Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ

Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо
всім нашим рідним, приятелям, членству наших складових організацій та всьому українському народові.

Тома і Марія Лазаруки
Едмонтон, Алта.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

УКРАЇНС'КА ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА СВ. ПРЕОБРАЖЕННЯ В ЙОРКТОНІ

членкам Союзу Українок Канади та їх родинам, читачам „Променя" і всьому українському народові.

Христос Народився! Славімо Його!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ З НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Централі Союзу Українок Канади, Редакції „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові на рідних землях й у всьому світі.

Христос Народився!

Оля Рожецька, голова
Савеля Харко, реф. „Променя"

Христос Рождається! *Славімо Його!*
Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ У КАНОРІ, САСК.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Анна Стінка, голова
Анна Стусик, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм клієнтам і покупцям

BLAINE LAKE FARM EQUIPMENT
(GARAGE)
and Hi-Way Inn (Cafe)

Prop. M. S. Ciona

Blaine Lake Saskatchewan

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN ADJUSTMENT

29—2nd Ave. N., Yorkton, Sask.

З Різдвом Христовим і Новим Роком

OGARANKO, ALYLUIA, KLYMKIW & PODKONJAK

MYRON J. OGARANKO, B.Sc.. LL.B.
KENNETH ALYLUIA, B.A., LL.B., LL.M., (Tor.)
ELI PODKONJAK, B.A., LL.B.

952 Main Street, Winnipeg, Man. R2W 3P4

Telephone: 586-8551

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

K. BILESKI

870 Kildonan Drive Phone 667-6881

WINNIPEG

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

своїй родині, своїм приятелям і знайомим. і всьому членству Союзу Українок.

Марія Симчич
Вінніпег, Ман.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

усій своїй родині, приятелям і знайомим. Христос Народився — Славімо Його!

Марія Кушнірик, Вінніпег

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

Центральній управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, членству відділів і всьому українському народові

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки в Форт Френсес, Онт.

Василька Ґушуляк, голова **Марія Ґушуляк,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в Роблин, Ман.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу та вьому українському народові.

Марія Фітковська, голова — **Олена Клемецька,** секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

А. Гудима, — **С. Собкович,**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
В КАДВОРТ, САСК.

Централі Союзу Українок Канади і всьому членству по відділах та їх родинам та вьому українському народові.

Анна Тріщук, голова — **Леся Дяків,** реф. „Променя"

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
У МЕЛФОРТ, САСК.

засилають найщиріші побажання

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", членкам усіх від ділів, їх родинам та всьому українському народові.

Катерина Фідик, голова — **Анастасія Спелей,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ
в Тандер Бей, Онт.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції „Промінь", всім членкам та всьому українському народові.

Христос Родився!

О. Мирфі, голова — **О. Новак,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

всім своїм приятелям та всьому українському народові

ПРОТ. ВАСИЛЬ і МАРУСЯ ВАСИЛІВИ
ВІННІПЕҐ

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

з а с и л а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В МИРНАМ, АЛБЕРТА

М. Дубельт, голова — **Л. Ткачук** секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

всій своїй родині і приятелям

ІВАН і ЕМІЛІЯ ТАБАЧНЮК

507 - 2311 McEowan Ave.

Saskatoon, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

Марія Паламарчук, голова — **Марія Антонюк,** секретарка

Усій своїй родині і приятелям
щирою бажаю

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ,

щоб усім Вам рік 1979-тий був веселий та щасливий

Софія Гриник, Едмонтон

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

з а с и л а ю т ь

членки відділу ім. Лесі Українки
в Давфині, Ман.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", провінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Розалія Грицай, голова
Анна Скакун, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС

1918 Sommerfeld Ave. Saskatoon, Sask.

ISSN 0380-2140

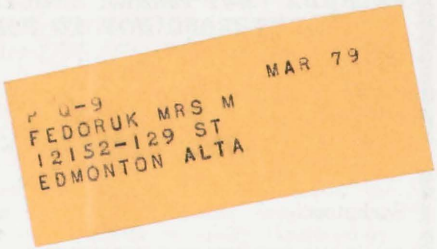

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

бажає

всім своїм приятелям

Dr. P. J. PALASCHUK & FAMILY

ВІННІПЕҐ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

СЕРГІЙ РАДЧУК
АДВОКАТ і НОТАР
(Serge Radchuk, LL.B., LL.M., D.Jur.)
Suite 1114

Bank of Montreal Bldg., WINNIPEG, MAN.
330 Portage Ave., PHONE 942-0448

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
сердечно бажають
Мирослав і Іларіон Карпяки,
управителі
асекураційної фірми
STANDARD INVESTMENTS (1977) Ltd.
267 Mountain Ave. Winnipeg, Man.
Phone: 586-8755 582-8757

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає всім своїм клієнтам
Я. О. Масцюх
АДВОКАТ і НОТАР
Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.
900 Lindsay Bldg., 228 Notre Dame Ave.
Office Phone 943-0416
Res. Phone 339-5628
WINNIPEG, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
щиро бажає
всім своїм клієнтам і приятелям і всьому українському народові
PARKLAND INSURANCE AGENCY
M. B. Trofanenko
Insurance Real Estate
Phones:
Office 783-4498 Residence 783-2713
YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
щиро бажають
всім своїм покупцям і приятелям та всьому українському громадянству
DAIRY PRODUCERS CO-OPERATIVE LTD.
41 York Road W. Yorkton, Sask
HOME OF FINE DAIRY PRODUCTS

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
щиро бажає
всім покупцям, приятелям і всьому українському народові
MacDONALD CONSOLIDATED & STAFF
YORKTON, SASK.